

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Analýza majetkových daní v České republice
Analysis of Property Taxes in the Czech Republic

Student: Bc. Renata Jasioková

Vedoucí diplomové práce: Ing. Jiřina Krajčová

Ostrava 2010

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Renata Jasioková**
Studijní program: N6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6202T049 Účetnictví a daně
Téma: **Analýza majetkových daní v České republice**
Analysis of Property Taxes in the Czech Republic

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Historie majetkových daní
 3. Majetkové daně v České republice v roce 2009
 4. Analýza a budoucí vývoj majetkových daní
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

VANČUROVÁ, A.; LÁCHOVÁ, L. *Daňový systém ČR 2008 aneb učebnice daňového práva*. 9. vyd. Praha: VOX, a.s., 2008. 319 s. ISBN 978-80-86324-72-2.
PEKOVÁ, J. *Majetkové daně v daňové soustavě ČR*. 1. vyd. Praha: Codex Bohemia, s.r.o., 1997. 158 s. ISBN 80-85963-41-8.
ŠIROKÝ, J. *Daňové teorie s praktickou aplikací*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 301 s. ISBN 978-80-7400-005-8.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Jiřina Krajčová**

Datum zadání: 20.11.2009

Datum odevzdání: 30.04.2010

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

„Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou diplomovou práci vypracovala samostatně.“

V Ostravě dne 28. dubna 2010

Podpis

OBSAH

1. Úvod	1
2. Historie majetkových daní	2
<i>2.1 Historický pohled</i>	<i>2</i>
<i>2.2 Změny od roku 1993</i>	<i>3</i>
<i>2.2.1 Daň z nemovitostí</i>	<i>3</i>
<i>2.2.2 Daň silniční</i>	<i>9</i>
<i>2.2.3 Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí</i>	<i>17</i>
3. Majetkové daně v současnosti	26
<i>3.1 Daň z nemovitostí</i>	<i>26</i>
<i>3.2 Daň silniční</i>	<i>32</i>
<i>3.3 Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí</i>	<i>35</i>
4. Analýza a budoucí vývoj majetkových daní	44
<i>4.1 Daň dědická a daň darovací</i>	<i>46</i>
<i>4.2 Daň z nemovitostí a daň z převodu nemovitostí</i>	<i>47</i>
<i>4.2.1 Daň z nemovitostí</i>	<i>48</i>
<i>4.2.2 Daň z převodu nemovitostí</i>	<i>49</i>
<i>4.3 Daň silniční</i>	<i>51</i>
5. Závěr	54
Seznam použité literatury	56
Seznam zkratk	
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce	
Přílohy	

1. Úvod

Jako téma diplomové práce jsem si vybrala problematiku majetkových daní. Je to téma, které mě velmi zajímá, protože daně jsou součástí běžného života každého člověka. Bydlíme a platíme daň z nemovitostí, nakupujeme nemovitý majetek a platíme daň z převodu nemovitostí, občas něco zdědíme či naopak darujeme a platíme daň dědickou nebo darovací. Mnozí z nás používají vozidla při podnikání a platí daň silniční. Tak jak se měnila vládnoucí strana v České republice nebo poměr sil v parlamentu během posledních dvaceti let, tak se měnily i názory a přístup k jednotlivým daním. A proto každý rok docházelo k rozličným změnám v daňovém systému. Z tohoto důvodu jsou v dnešní době daně mnohdy zbytečně komplikované a pro běžného člověka nesrozumitelné. Cílem této diplomové práce bude zjistit, jak se majetkové daně vyvíjely, jaký je jejich stav v současnosti a jakou měrou přispívají do státního rozpočtu. Tato analýza mi pomůže vytvořit si názor na to, zda majetkové daně v České republice jsou optimální z hlediska příjmů do státního rozpočtu, nákladů na jejich výběr a z hlediska pracnosti pro daňového poplatníka a naplnit konečný cíl, kterým je daňová reforma majetkových daní.

V době, kdy jsem začala pracovat na diplomové práci, vyšel nový zákon č. 362/2009 Sb., který upravuje daň z nemovitostí s účinností od 1. ledna 2010. Vzhledem k tomu, že tento zákon přinesl významné změny v dani z nemovitostí, zahrnuje jsem do analýzy majetkových daní i tuto novelizaci.

Daň je povinná, nenávratná, zákonem předem stanovená částka, kterou se odčerpává část nominálního důchodu ekonomickému subjektu do státního rozpočtu. Jejím úkolem je nejen naplnit veřejné rozpočty, ale může plnit i celou řadu dalších funkcí. Těmi nejdůležitějšími jsou: fiskální, alokační, nedistribuční a stabilizační funkce. Daně lze třídit z různých hledisek. Nejzákladnějším rozlišením je podle vazby na důchod poplatníka. Dle tohoto kritéria se daně člení na daně přímé a daně nepřímé. Daně přímé platí poplatník ze svého důchodu a předpokládá se, že je nemůže přenést na jiný subjekt, kdežto u daní nepřímých se předpokládá, že je subjekt, který daň odvádí, neplatí z vlastního důchodu, ale že je přenáší na jiný subjekt. Dalším kritériem, podle kterého se daně třídí, je objekt, na nějž jsou uloženy. Podle tohoto kritéria rozlišujeme daně důchodové, daně majetkové, spotřební daně a daně ekologické.

2. Historie majetkových daní

2.1 Historický pohled

Daně vznikly již ve starověku a do dnešní podoby ušly dlouhou cestu. Jejich vývoj ovlivnilo historické tříbení ekonomických, politických, filozofických i náboženských názorů. Ve starověku mají daně většinou naturální podobu a plní až druhořadou roli, protože hlavními příjmy rozpočtů jsou válečné kořisti a jiné nedaňové příjmy. Ve středověku začínají mít daně peněžní charakter, vznikají nové daně a vznikají rovněž výjimky z placení daně, které se týkají nejčastěji církví a šlechty. Mezi první „daně“ lze zařadit čtyři druhy odvodů. Jsou to domény, tedy odvody z hospodaření na majetku panovníka, regály, nebo-li poplatky za propůjčení práva těžby, lovu, vaření piva nebo ražení mince. Dále jsou to kontribuce, které jsou předchůdkyněmi daní přímých, a akcízy, které jsou předchůdkyněmi daní nepřímých. V období liberalismu mají daně již charakter pravidelných plateb, jsou povinné pro všechny ekonomické subjekty, jsou všeobecné a tvoří hlavní zdroj příjmů rozpočtu státu. Od té doby se daně již nijak výrazně nemění. Mění se jen co do zaměření a roste jejich množství. Jak je vidět na historickém vývoji, tak daně se z podpůrného doplňkového zdroje panovníkovy pokladny staly rozhodujícím příjmem veřejných rozpočtů.

Majetkové daně jsou nejdéle využívaným typem daní. V minulosti patřily mezi nejvýznamnější typ daní a často se staly rozhodujícím daňovým příjmem. Ale jejich význam v rozpočtech začal ve 20. století klesat, neboť o rozhodující pozici střídavě soupeřily daně důchodového typu a daně nepřímé. I přesto, že nejsou pro státní pokladnu příliš výnosné, jsou majetkové daně v daňových soustavách neustále využívány, neboť jejich výnos je dlouhodobě stabilní a daňový únik je velmi složitý. Nevýhodou těchto daní je, že nerespektují důchodovou situaci poplatníka daně, neboť základ daně se vypočítává ze stavu majetku, ale daň samotou platí poplatník daně ze svého příjmu. I když majetkové daně představují pouze doplňkový zdroj příjmů státního veřejného rozpočtu, z hlediska financování veřejných potřeb na místní úrovni jsou daně z nemovitostí často jedním z jeho nejdůležitějších zdrojů. Majetkové daně se zde považují za jakousi cenu za ochranu majetku, za využívání infrastruktury, za veřejné služby, jako např. veřejné osvětlení, apod. Rozlišujeme dvě skupiny majetkových daní, a to daně placené pravidelně a daně placené

nepravidelně. Mezi daně placené pravidelně patří daň z nemovitostí a mezi nepravidelně placené daně patří např. daň dědická nebo daň darovací.

2.2 Změny od roku 1993

V této části diplomové práce hodlám prozkoumat změny, kterými prošly jednotlivé majetkové daně za posledních necelých dvacet let. Protože se o majetkové daně zajímám zejména z finančního hlediska, zaměřím se na paragrafy, které tuto finanční stránku naplňují. Jsou to především paragrafy, které upravují předmět daně, sazby daně, poplatníky daně, základ daně a osvobození od daně. Naopak ponechávám stranou paragrafy, které upravují vznik daňové povinnosti, zdaňovací období, splatnost, placení a zaokrouhlování daní a záloh, daňové přiznání apod.

Čísla zákonů, které upravovaly jednotlivé majetkové daně, včetně jejich účinnosti jsou uvedené v příloze č. 1, v příloze č. 2 a v příloze č. 3.

2.2.1 Daň z nemovitostí

Předmět daně z pozemků (§ 2)

Nejméně upravovaným paragrafem zákona o nemovitostech je předmět daně u pozemků, neboť byl upraven pouze jednou, a to první novelizací. Tato novelizace rozšířila seznam nemovitostí, které nejsou předmětem daně o pozemky zastavěné stavbami, které nejsou předmětem daně ze staveb podle § 7 odstavce 2.

Poplatníci daně z pozemků (§ 3)

Paragraf poplatníci daně u pozemků byl častokrát upravován, přesto jeho náplň zůstala skoro stejná. Nejčastěji se jedná o změny spíše formálního charakteru. Mezi tyto změny patří rozdělení jednoho odstavce na dva, jako tomu bylo v první a čtrnácté novelizaci, rozdělení odstavce na pododstavce, které uskutečnila 5. a 10. novela zákona. Některé změny pouze upravovaly názvosloví. Např. desátá novelizace nahradila slova „jejichž původní vlastnické hranice v terénu neexistují, protože byly sloučeny do pozemků s hranicemi v terénu reálně existujícími“ slovy „evidované v katastru nemovitostí zjednodušeným způsobem“. Jen výjimečně docházelo ke změnám v poplatníkovi samotném, a ne vždy to byly změny podstatné. Někdy šlo jen o upřesnění poplatníka nebo o textovou úpravu. Seznam poplatníků rozšířila druhá novelizace o nájemce pozemků spravovaných Správou státních hmotných rezerv a pátá novelizace o poplatníky, kterými jsou organizační složky

státu nebo státní organizace zřízené podle zvláštních právních předpisů. Čtvrtá novelizace blíže specifikovala placení daně ze spoluvlastnických pozemků, u kterých je spoluvlastnictví odvozováno od vlastnictví k bytu nebo nebytovému prostoru, a to tak, že poplatníci jsou povinni platit daň společně a nerozdílně ze spoluvlastnického podílu na pozemcích, který odpovídá spoluvlastnickému podílu na společných částech stavby. Jedenáctá novelizace stanovila, že ve zdaňovacím období 2005 až 2007, dohodne-li se tak vlastník pozemku s nájemcem pozemku, může být poplatníkem daně nájemce, který je povinen postupovat podle ustanovení § 3 odstavce 2 ve znění účinném do 31. prosince 2004. Poslední změnu provedla třináctá novelizace, kdy novým poplatníkem se stal nájemce, který si pronajímá pozemek převedený na základě rozhodnutí o privatizaci na Ministerstvo financí, a nahradila tím dosavadního poplatníka uvedeného v odstavci 2 písmeně c). Jako zajímavá změna se jeví zrušení odstavce o ručení nájemce pozemku za daň, které provedla čtvrtá novelizace.

Osvobození od daně z pozemků (§ 4)

V minulosti docházelo k častým úpravám textu tohoto paragrafu, a hlavně k rozšiřování o nové odstavce a o nová písmena v rámci odstavce 1. V průběhu platnosti zákona č. 338/1992 Sb. bylo osvobození uvedené v § 4 odstavce 1 mnohými novelizacemi mnohokrát rozšířeno a blíže specifikováno. Například bylo zavedeno osvobození pozemků ve vlastnictví veřejných vysokých škol, které slouží k uskutečňování akreditovaných studijních programů, pozemků ve vlastnictví krajů, které se nacházejí v jeho územním obvodu, pozemků ve vlastnictví veřejných výzkumných institucí a dalších pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, ovocných sadů, trvalých travních porostů, jestliže tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou, a další. Kromě rozšíření došlo v průběhu let i k bližší specifikaci osvobození. První novelizace zavedla odstavce týkající se podmínky uznání nároku na osvobození podle odstavce 1 písmene n) a čtrnáctá novelizace v novém odstavci stanovila, že osvobození podle odstavce 1 se vztahuje i na část pozemku. První novelizace přidala do třetího odstavce výjimku, která stanovila, že osvobození se vztahuje i na pozemky ve vlastnictví státu, které jsou používány k podnikání, a to v případě, že jsou pronajímány rozpočtovým organizacím. Čtvrtá, pátá, sedmá a dvanáctá novelizace provedly další menší změny ve formulaci a rozsahu podmínek osvobození.

Základ daně z pozemků (§ 5)

Text odstavce 1 paragrafu 5 byl zjednodušen první novelizací. Podstata tohoto odstavce zůstala zachována. Druhá novelizace rozšířila základ daně u pozemků hospodářských lesů, a to tak, že jejich základem daně může být kromě ceny pozemku zjištěné podle platných cenových předpisů k 1. lednu zdaňovacího období i součin skutečné výměry pozemku v m² a částky 3,80 Kč. Sedmá novelizace zavedla nepatrnou změnu v označení pozemků, a to z luk a pastvin na trvalé travní porosty. Osmou novelizací byl základ daně v podobě součinu skutečné výměry pozemku v m² a částky 3,80 Kč rozšířen i na rybníky s intenzivním a průmyslovým chovem ryb, což znamená, že u všech pozemků uvedených v § 5 odstavec 2 platí oba základy daně.

Sazby daně z pozemků (§ 6)

Paragraf 6 o sazbách daně byl upraven šesti novelami. Nejvýznamnější změnou prošel odstavec 3, který se týká stavebního pozemku. Tento pojem byl od základu změněn a upraven čtyřmi novelizacemi. Původní znění odstavce pouze jednoduše specifikovalo, co se rozumí stavebním pozemkem. Jednotlivé novelizace (první, osmá, devátá a šestnáctá) upravovaly jak formulaci textu, tak ho doplňovaly o nové definice. Zejména byl podrobněji a přesněji vymezen nezastavěný pozemek, který je stavebním pozemkem. Rovněž byl tento odstavec doplněn o definici, která stanoví, že stavební pozemek přestane být stavebním pozemkem, pokud se stavba, na kterou bylo vydáno stavební povolení, stane předmětem daně ze staveb, nebo pokud stavební povolení pozbude platnosti.

První novelizace dále blíže specifikovala použití koeficientu u stavebního pozemku [odstavec 4 písmeno a)], a to tak, že koeficient se přiřazuje k jednotlivým obcím dle počtu obyvatel obce podle posledního sčítání lidu, a umožnila obcím obecně závaznou vyhláškou zvýšit koeficient o jednu kategorii a koeficient 4,5 zvýšit na koeficient 5,0 [odstavec 4 písmeno b)]. Sedmá novelizace zavedla formální změnu v označení pozemků, a to z luk a pastvin na trvalé travní porosty. Dále sedmnáctá novelizace zrušila dva koeficienty, a to koeficient 0,3 v obcích do 300 obyvatel a koeficient 0,6 v obcích nad 300 a do 600 obyvatel. No a nakonec dvacátá novelizace zdvojnásobila sazbu daně u zastavěných ploch, nádvoří a ostatních ploch z 0,10 Kč na 0,20 Kč a u stavebních pozemků z 1,00 Kč na 2,00 Kč.

Předmět daně ze staveb (§ 7)

První novelizace zrušila odstavec, který hovořil o tom, že v dani ze staveb je zahrnuta daň z pozemků skutečně zastavěných stavbou. Tato novelizace dále rozšířila odstavec 2, který specifikuje, co předmětem daně není. Tento odstavec byl rozšířen například o stavby, jimiž se upravuje vodní tok, o stavby vodovodních řádů a vodárenských objektů včetně úpraven vod, o stavby na ochranu před povodněmi. Další změny uvedla v platnost čtvrtá novelizace, která blíže specifikovala pojem stavby sloužící veřejné dopravě, a rovněž rozšířila předmět daně o byty a nebytové prostory, včetně podílů na společných částech staveb. Dále tato novelizace stanovila, že předmětem daně nejsou stavby, v nichž jsou byty a samostatné nebytové prostory, které jsou předmětem daně dle odstavce 1. Šestnáctá novelizace rozšířila předmět daně ze staveb, a to o stavby, pro které byl vydán kolaudační souhlas, o stavby užívané před vydáním kolaudačního souhlasu, o stavby způsobilé k užívání na základě oznámení stavebnímu úřadu a o stavby podléhající oznámení stavebnímu úřadu a užívané.

Poplatníci daně ze staveb (§ 8)

První a druhá novelizace rozšířily seznam poplatníků daně o nájemce, který pronajímá stavby ve správě Správy státních hmotných rezerv nebo stavby převedené na Fond národního majetku České republiky. Další rozšíření provedla pátá novelizace o poplatníky, kterými jsou organizační složky státu nebo státní organizace zřízené podle zvláštního právního předpisu a o právnické osoby, kterým se právo trvalého užívání změnilo na výpůjčku podle zvláštního právního předpisu. Čtvrtá novelizace přidala 4 nové odstavce. Jeden odstavec vznikl pouhým rozdělením odstavce 1 na dva odstavce. Ostatní nové odstavce rozdělily poplatníky do více skupin a podrobněji je popsaly. A díky třinácté novelizaci byl celý § 8 přeorganizován a zjednodušen. Na konec touto novelizací byli vlastníci (popř. nájemci) staveb, bytů nebo samostatných nebytových prostorů převedených podle zvláštního právního předpisu na Fond národního majetku České republiky odstraněni z § 8 jako poplatníci.

Osvobození od daně ze staveb (§ 9)

Osvobození od daně u staveb bylo stejně jako osvobození od daně z pozemků během let mnohokrát upravováno. Odstavec 1 paragraf 9 byl rozšířen o 8 písmen,

ve kterých byly vyjmenované nové osvobozené stavby, a mnoho osvobození uvedených v tomto odstavci bylo blíže specifikováno. Osvobození bylo například rozšířeno o osvobození obytných domů a staveb pro individuální rekreaci ve vlastnictví fyzických osob, které pobírají dávky sociální péče na základě zákona, o osvobození staveb kulturních památek na dobu osmi let, počínaje rokem následujícím po vydání stavebního povolení na stavební úpravy prováděné vlastníkem, o osvobození budov, s nimiž hospodaří Česká konsolidační agentura, o osvobození staveb ve vlastnictví veřejných výzkumných institucí a veřejných vysokých škol, o osvobození staveb ve vlastnictví kraje, které se nacházejí v jeho územním obvodu a o další osvobození. Čtvrtá novelizace zavedla nový odstavec o osvobození bytů a samostatných nebytových prostorů splňujících podmínky pro osvobození podle odstavce 1. Kromě bližší specifikace a rozšiřování docházelo také k rušení odstavců. Sedmou novelizací byly zrušeny 3 odstavce, které se týkaly prokazování použití finančních prostředků získaných osvobozením na stavební opravy, rekonstrukce a modernizace obytných domů a stavební úpravy kulturních památek. První, čtvrtá, sedmá a dvanáctá novelizace významně upravily odstavec o podmínce, která stanovuje, že u některých staveb využívaných pro podnikatelskou činnost nevzniká nárok na osvobození.

Základ daně ze staveb (§ 10)

Další nejméně upraveným paragrafem je základ daně u staveb, který byl aktualizován dvakrát, a to první a čtvrtou novelizací. První novelizace zavedla jen drobné změny, kdy došlo ke sloučení dvou odstavců do jednoho a k bližšímu vymezení půdorysu nadzemní části stavby jako základu daně. Čtvrtá novelizace ovšem rozšířila základ daně o vymezení základu daně u bytů a samostatných nebytových prostorů, neboť došlo k rozšíření předmětu daně u staveb o tyto prostory. Dále byl touto novelizací blíže specifikován půdorys v souvislosti se svislou nosnou konstrukcí a byl zaveden nový pojem „upravená podlahová plocha“.

Sazby daně ze staveb (§ 11)

Velkou změnu paragrafu 11 přinesla první novelizace. Rozšířila povinnost zvýšit základní sazbu daně uvedenou v odstavci 1 § 11 o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží u staveb pro podnikatelskou činnost, a zároveň byl vymezen pojem nadzemní podlaží. Dále první novelizace umožnila obcím obecně závaznou

vyhláškou koeficient, který je pro ni zákonem stanoven, zvýšit o jednu kategorii a koeficient 4,5 zvýšit na koeficient 5,0. Rovněž obec může základní sazbu daně stanovenou v odstavci 1 § 11, případně zvýšenou podle odstavce 2 téhož paragrafu, vynásobit koeficientem 1,5, s výjimkou obytných domů a ostatních staveb. Pokud jsou stavby, včetně rodinných domů, využívané pro individuální rekreaci a stavby, které plní doplňkovou funkci k těmto stavbám, s výjimkou garáží, umístěny v národních parcích a v zónách I. chráněných krajinných oblastech, pak se základní sazba daně, případně zvýšená podle odstavce 2, nebo koeficient stanovený podle odstavce 3 písmeno b) násobí koeficientem 2,0. Dále tato novelizace v novém odstavci definovala řešení problému se stavbami pro podnikatelskou činnost, které slouží více účelům.

Další významnější změny přinesla čtvrtá novelizace, kterou byl § 11 v odstavci 1 doplněn o samostatné nebytové prostory užívané jako garáže a o samostatné nebytové prostory užívané pro podnikatelskou činnost. V této souvislosti byla do prvního odstavce doplněna nová základna pro výpočet daně, kterou je „upravená podlahová plocha“. Rovněž došlo k zavedení nové sazby daně, a to u bytů a u ostatních samostatných nebytových prostorů ve výši 1 Kč za 1 m² upravené podlahové plochy. Sedmnáctá novelizace zrušila dva koeficienty, a to koeficient 0,3 v obcích do 300 obyvatel a koeficient 0,6 v obcích nad 300 do 600 obyvatel. Novelizace č. 20 zvýšila všechny základní sazby daně, s výjimkou základní sazby daně u staveb pro ostatní podnikatelskou činnost, na dvojnásobek. Nepatrné změny zavedla i druhá a šestnáctá novelizace.

Místní koeficient pro daň z pozemků a daň ze staveb (§ 12)

Původní § 12 se týkal úlev na dani, které mohl správce daně poskytnout na žádost poplatníka, ale ten byl první novelizací zrušen. Sedmnáctá novelizace pod tímto číslem zavedla místní koeficient, který může obec stanovit obecně závaznou vyhláškou pro všechny nemovitosti na území celé obce. Výše koeficientu může být od 2 do 5, a tímto koeficientem se vynásobí daňová povinnost poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, staveb, bytů nebo samostatných nebytových prostorů. Devatenáctá novelizace zavedla výjimku týkající se orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů.

2.2.2 Daň silniční

Předmět daně (§ 2)

První a druhá novelizace doplnily první a druhý odstavec tohoto paragrafu o nová ustanovení a upřesnily tak, která silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla jsou předmětem daně, a naopak která předmětem daně nejsou. Změny spočívaly v tom, že předmětem daně se stala i vozidla, která jsou používána k činnostem, z nichž plynoucí příjmy jsou předmětem daní z příjmů podle zvláštního právního předpisu nebo obdobných daní v zahraničí. Odstavec 2, týkající se toho, co není předmětem daně, byl rozšířen, a to o vozidla, kterým byla přidělena zvláštní státní poznávací značka. Třetí novelizace v tomto paragrafu slova „silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla (dále jen „vozidla“)" nahradila slovem „vozidla“ a slova „u poplatníků“ vypustila. Rovněž tato novelizace rozšířila § 2 odstavce 2 písmeno a) o traktory a slova „zvláštní vozidla vymezená zvláštním předpisem“ nahradila slovy „ostatní vozidla“. Čtvrtá novelizace rozšířila seznam vozidel, která nejsou předmětem daně, o speciální automobily pásové.

Další úpravu provedla devátá novelizace. Tato novelizace především uvedla úplné znění jednotlivých odstavců. Dále došlo nejen ke změně formulace odstavců, ale také ke změně obsahu. V prvním odstavci bylo nově stanoveno, že předmětem daně jsou vozidla s celkovou hmotností alespoň 12 tun, registrovaná v České republice a určená výlučně k přepravě nákladů, a to bez ohledu na to, zda jsou používána nebo určena k podnikání. Tato novelizace rovněž blíže specifikovala vozidla, která nejsou předmětem daně. Desátá novelizace pak v odstavci 1 nahradila slova „celková hmotnost“ slovy „největší povolená hmotnost“ a vypustila z předmětu daně vozidla registrovaná v zahraničí. Poslední změnu paragrafu 2 provedla patnáctá novelizace. U vozidel, která jsou předmětem daně bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání, a která jsou určena výlučně k přepravě nákladů, snížila jejich největší povolenou hmotnost z „alespoň 12 tun“ na „nad 3,5 tuny“.

Osvobození od daně (§ 3)

První novelizace rozšířila seznam vozidel osvobozených od daně o vozidla speciální samosběrová (zametací) a speciální jednoúčelová vozidla, jako jsou značkovače silnic a vozidla správců komunikací používaná výlučně k zabezpečení sjízdnosti a schůdnosti komunikací, o vozidla požární ochrany, o vozidla zdravotnické a důlní záchranné služby a o vozidla poruchové služby plynárenských zařízení. Tato

novelizace rovněž rozšířila § 3 o odstavec 5, který stanovuje, že nárok na osvobození podle odstavce 1 písmene j) se u jednoho poplatníka vztahuje na počet návěsů odpovídající počtu tahačů splňujících stanovené podmínky. Dále upravila formulace některých písmen a odstavců. Rovněž druhá novelizace doplnila osvobozená vozidla v odstavci 1 o vozidla poruchové služby elektrorozvodných zařízení a o vozidla splňujících zprísňené limity stanovené zvláštními předpisy do 31. prosince 1996. Dále tato novelizace prodloužila osvobození vozidel na elektrický pohon až do 31. prosince 1996 a písmeno h) v odstavci 1 doplnila o výjimku z osvobození týkající se osobních automobilů. Druhá novelizace přidala na konec odstavce 3 větu týkající se prokazování nároku na osvobození. Třetí novelizace rozšířila osvobození o vozidla horské záchranné služby a vozidla poruchové služby elektrorozvodných zařízení nahradila vozidly poruchové služby energetických zařízení. Dále tato novelizace upravila písmeno j) odstavce 1 § 3 od základu. Stanovila, že vozidla musí splňovat limity stanovené předpisy EHK OSN 49-02 B a EHK OSN 83-03, které odpovídají direktivám EU, a prodloužila osvobození do 31. prosince 1998. Stejně tak bylo osvobození uvedené v písmenu k) odstavce 1 prodlouženo do 31. prosince 1998. Dále třetí novelizace rozdělila podmínky pro osvobození vozidla od daně, vyjádřené v některých písmenech odstavce 1 pojmem „zpravidla“, do dvou skupin a stanovila pro různá vozidla různá pravidla. Další změnou je odstranění odstavce 3 a odstranění dvouleté podmínky v odstavci 4. Dosavadní odstavce 4 a 5 byly označeny jako odstavce 3 a 4. Čtvrtá novelizace zrušila v odstavci 1 osvobození vozidel spojů používaných zpravidla pro přepravu poštovních zásilek a osvobození vozidel používaných zpravidla pro dopravu věcí z místa, v němž jsou věci uskladněny, na místo překládky nebo z toho místa na místo určení, není-li vzdálenost mezi těmito místy delší než 50 km. Rovněž bylo doplněno osvobození uvedené v § 3 odstavec 1 písmeno j) o limity stanovené předpisy EHK OSN 83-03 B, C a tři direktivy Evropské unie. Pátá novelizace rozšířila seznam osvobozených vozidel o vozidla na elektrický pohon, o sněžné skútry a o vozidla se čtyřmi koly majícími charakter konstrukce motocyklu a nepřevyšující pohotovostní hmotnost 400 kg a s maximálním čistým výkonem motoru nepřevyšujícím 15 kW. Dále tato novelizace odstranila ze seznamu osvobozených vozidel písmena j) a k) (vozidla splňující limity stanovené některými předpisy EHK OSN) a v této souvislosti zrušila odstavec 3 a 4. Devátá novelizace změnila v § 3 hodně věcí. Odstranila odstavec 2, který stanovil, kdy je podmínka pro osvobození splněna, a písmena d) a g), zjednodušila písmeno a), a to tak, že všechna vozidla uvedená v tomto písmenu nahradila označením „vozidla zpravidla

s méně než čtyřmi koly zapsaná v technickém průkazu jako vozidla kategorie L“. Dále blíže specifikovala podmínky osvobození u vozidla zabezpečujícího linkovou osobní vnitrostátní přepravu, kdy toto vozidlo splní podmínku pro osvobození, pokud ujede pro tento účel více než 80 % kilometrů z celkového počtu kilometrů. Rovněž tato novelizace doplnila seznam osvobozených vozidel o vozidla provozovaná ozbrojenými silami, o vozidla civilní obrany, o vozidla Policie České republiky a o vozidla, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou, s výjimkou vozidel uvedených v § 4 odstavec 2 písmeno b). Desátá novelizace zrušila písmeno c) a označení „výstražné světlo“ nahradila slovy „zvukové výstražné zařízení a zvláštní výstražné světlo modré barvy“. Poslední změny provedla patnáctá novelizace, která nahradila slova „Policie České republiky a vozidla požární ochrany“ slovy „bezpečnostní sbory, obecní policie a sbory dobrovolných hasičů“. Dále rozšířila seznam osvobozených vozidel, například o vozidla s hybridním pohonem kombinujícím spalovací motor a elektromotor.

Poplatníci daně (§ 4)

První novelizace rozšířila § 4 o nový odstavec, který stanovil, že poplatníkem daně je vždy za a) zaměstnavatel, pokud vyplácí cestovní náhradu svému zaměstnanci za použití osobního automobilu (pokud daňová povinnost nevznikla již držiteli vozidla), za b) osoba, která užívá vozidlo evidované a určené jako státní mobilizační rezerva, za c) stálá provozovna anebo jiná organizační složka osoby se sídlem nebo trvalým pobytem v zahraničí. Slovo „vždy“ pak druhá novelizace nahrazuje slovem „rovněž“ a zároveň stanovuje v § 4 odstavec 2 písmeno a) povinnost zaměstnavatele platit daň také za přípojná vozidla k osobnímu automobilu. Třetí novelizace rozšířila seznam poplatníků daně o osoby užívající vozidlo, v jehož technickém průkazu je zapsána jako držitel osoba, která zemřela, zanikla nebo byla zrušena. Dále byl seznam poplatníků daně rozšířen čtvrtou novelizací o osoby užívající vozidlo, jehož držitel je odhlášen z evidence dopravního inspektorátu. Osmá novelizace upravila § 4 odstavce 1 písmeno a) tak, že znělo „je provozovatelem vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel a je zapsána v technickém průkazu“. Rovněž nahradila v § 4 všechna slova „držitel“ na slova „provozovatel“. Další drobné změny, jako je například nahrazení slov „evidence“ slovy „registr“, provedla devátá novelizace. Desátá novelizace odstranila malou část odstavce 1 písmene b), a to „vozidlo registrované v zahraničí na území České republiky“ a slovo „provozovatel“ nahradila slovem „držitel“.

Základ daně (§ 5)

Druhá novelizace doplnila základ daně uvedený v písmeně a) o výjimku, kterou je osobní automobil na elektrický pohon. Další změnu základu daně provedla čtvrtá novelizace, ta upravila znění písmene b) tak, že slova „součet hmotností v tunách připadajících na nápravy a počet náprav u tahačů a návěsů“ nahradila slovy „součet povolených zatížení náprav v tunách a počet náprav u návěsů“. Osmá novelizace znovu upravila základ daně, a to tak, že opět nahradila slova „povolených zatížení náprav“ slovy „největších povolených hmotností na nápravy“ [písmeno b)] a slovo „celková“ nahrazuje slovy „největší povolená“ [písmeno c)].

Sazba daně (§ 6)

První novelizace rozšířila kategorie a upravila sazby daně v odstavci 1 a 2 paragrafu 6. Změny jsou uvedené v Tab. 2.2.2.1, Tab. 2.2.2.2, Tab. 2.2.2.3, Tab. 2.2.2.4 a v Tab. 2.2.2.5.

Tab. 2.2.2.1: Změna sazby daně ze základu daně podle § 5 písm. a)

Před změnou		Po změně	
Zdvihový objem motoru (v cm³)	Sazba daně	Zdvihový objem motoru (v cm³)	Sazba daně
do 800	1.200 Kč	do 800	1.200 Kč
nad 800 do 1.250	1.800 Kč	nad 800 do 1.250	1.800 Kč
nad 1.250 do 2.000	2.400 Kč	nad 1.250 do 1.500	2.400 Kč
nad 3.000	3.000 Kč	nad 1.500 do 2.000	3.000 Kč
		nad 2.000 do 3.000	3.600 Kč
		nad 3.000	4.200 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tab. 2.2.2.2: Změna sazby daně ze základu daně podle § 5 písm. b) a c) pro 1 nápravu

Před změnou		Po změně	
Počet náprav o hmotnosti	Sazba daně	Počet náprav o hmotnosti	Sazba daně
do 1 tuny	1.800 Kč	do 1 tuny	1.800 Kč
nad 1 t	2.400 Kč	nad 1 t do 2 t	2.700 Kč
		nad 2 t do 3,5 t	3.900 Kč
		nad 3,5 t do 5 t	5.400 Kč
		nad 5 t do 6,5 t	6.900 Kč
		nad 6,5 t do 8 t	8.400 Kč
		nad 8 t	9.600 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tab. 2.2.2.3: Změna sazby daně ze základu daně podle § 5 písm. b) a c) pro
2 nápravy

Před změnou		Po změně	
Počet náprav o hmotnosti	Sazba daně	Počet náprav o hmotnosti	Sazba daně
do 1 tuny	1.800 Kč	do 1 tuny	1.800 Kč
nad 1 t do 2 t	2.400 Kč	nad 1 t do 2 t	2.400 Kč
nad 2 t do 3,5 t	4.800 Kč	nad 2 t do 3,5 t	3.600 Kč
nad 3,5 t do 5 t	6.000 Kč	nad 3,5 t do 5 t	4.800 Kč
nad 5 t do 12 t	12.000 Kč	nad 5 t do 6,5 t	6.000 Kč
nad 12 t do 13 t	12.500 Kč	nad 6,5 t do 8 t	7.200 Kč
nad 13 t do 14 t	14.700 Kč	nad 8 t do 9,5 t	8.400 Kč
nad 14 t do 15 t	16.400 Kč	nad 9,5 t do 11 t	9.600 Kč
nad 15 t do 18 t	23.800 Kč	nad 11 t do 12 t	10.800 Kč
nad 18 t do 21 t	29.200 Kč	nad 12 t do 13 t	12.600 Kč
nad 21 t do 24 t	35.000 Kč	nad 13 t do 14 t	14.700 Kč
nad 24 t do 27 t	40.500 Kč	nad 14 t do 15 t	16.500 Kč
nad 27 t	46.100 Kč	nad 15 t do 18 t	23.700 Kč
		nad 18 t do 21 t	29.100 Kč
		nad 21 t do 24 t	35.100 Kč
		nad 24 t do 27 t	40.500 Kč
		nad 27 t	46.200 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tab. 2.2.2.4: Změna sazby daně ze základu daně podle § 5 písm. b) a c) pro
3 nápravy

Před změnou		Po změně	
Počet náprav o hmotnosti	Sazba daně	Počet náprav o hmotnosti	Sazba daně
do 17 t	13.200 Kč	do 1 tuny	1.800 Kč
nad 17 t do 19 t	15.900 Kč	nad 1 t do 3,5 t	2.400 Kč
nad 19 t do 21 t	17.500 Kč	nad 3,5 t do 6 t	3.600 Kč
nad 21 t do 23 t	21.300 Kč	nad 6 t do 8,5 t	6.000 Kč
nad 23 t do 26 t	27.300 Kč	nad 8,5 t do 11 t	7.200 Kč
nad 26 t do 31 t	36.700 Kč	nad 11 t do 13 t	8.400 Kč
nad 31 t do 36 t	43.500 Kč	nad 13 t do 15 t	10.500 Kč
nad 36	50.400 Kč	nad 15 t do 17 t	13.200 Kč
		nad 17 t do 19 t	15.900 Kč
		nad 19 t do 21 t	17.400 Kč
		nad 21 t do 23 t	21.300 Kč
		nad 23 t do 26 t	27.300 Kč
		nad 26 t do 31 t	36.600 Kč
		nad 31 t do 36 t	43.500 Kč
		nad 36	50.400 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tab. 2.2.2.5: Změna sazby daně ze základu daně podle § 5 písm. b) a c) pro 4 a více náprav

Před změnou		Po změně	
Počet náprav o hmotnosti	Sazba daně	Počet náprav o hmotnosti	Sazba daně
do 25 t	17.600 Kč	do 18 t	8.400 Kč
nad 25 t do 27 t	22.000 Kč	nad 18 t do 21 t	10.500 Kč
nad 27 t do 29 t	28.100 Kč	nad 21 t do 23 t	14.100 Kč
nad 29 t do 32 t	33.300 Kč	nad 23 t do 25 t	17.700 Kč
nad 32 t do 36 t	39.400 Kč	nad 25 t do 27 t	22.200 Kč
nad 36 t	44.100 Kč	nad 27 t do 29 t	28.200 Kč
		nad 29 t do 32 t	33.300 Kč
		nad 32 t do 36 t	39.300 Kč
		nad 36 t	44.100 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Dále byl první novelizací doplněn § 6 o odstavec 4, který se týká § 6 odstavce 2 písmene a) a který stanovil denní sazbu daně pro zaměstnavatele za použití osobního automobilu v případě, že vyplácí cestovní náhrady zaměstnanci. Zaměstnavatel ji použije, je-li to pro něho jako poplatníka výhodnější. Rovněž druhá novelizace rozšířila § 6 o nový odstavec. Tento odstavec č. 5 snížil sazbu daně u speciálních vozidel používaných pro polní práce v zemědělské výrobě o 25 %. Třetí novelizace upřesnila vozidla uvedená v odstavci 5, u kterých se sazba daně snižuje. Dále čtvrtá novelizace rozšířila použití denní sazby daně uvedené v odstavci 4 § 6 na přípojná vozidla osobního automobilu. Pátá novelizace rozšířila § 6 o pět nových odstavců. Odstavce 6 a 7 snižují do 31. prosince 2001 sazbu daně podle odstavců 1 a 2 § 6 o 25 % u vozidel splňujících limity úrovně Euro 2, o 50 % u vozidel splňujících limity úrovně Euro 3 a počínaje 1. lednem 2002 se u vozidel splňujících limity úrovně Euro 3 sazba daně podle odstavce 1 a 2 § 6 snižuje o 25 %. Další tři odstavce stanovují bližší podmínky pro uznání nároku na snížení sazby daně uvedené v odstavcích 6 a 7. Sedmá novelizace upravila a rozšířila seznam předpisů stanovujících limity úrovně Euro 2. Osmá novelizace prodloužila snížení sazby daně podle odstavce 2 u vozidel splňujících limity úrovně Euro 2 o dva roky až do 31. prosince 2003. Dále prodloužila snížení sazby daně ve výši 50 % u vozidel splňujících limity úrovně Euro 3 až do 31. prosince 2003 a zrušila snížení sazby daně u těchto vozidel platné od 1. ledna 2002. Rovněž tato novelizace zavedla nový odstavec, který u vozidel registrovaných v České republice do 31. prosince 1989 zvyšuje sazbu daně podle odstavců 1 a 2 o 15 %. Devátá novelizace přidala

podmínku pro osvobození v odstavci 5 § 6. Podle této podmínky se sazba daně snižuje, je-li poplatníkem daně osoba provozující zemědělskou výrobu. Desátá novelizace upravila seznam předpisů, které stanovují limity úrovně EURO 2 a EURO 3, změnila výši snížení sazeb daně u EURO 2 z 25 % na 60 % a u EURO 3 z 50 % na 66 % a prodloužila platnost odstavce 6 až do konce roku 2005 a platnost odstavce 7 až do konce roku 2006. Dále rozšířila platnost odstavce 7 i na vozidla splňující limity vyšší úrovně než je EURO 3 a zrušila odstavce 10 a 11, které blíže specifikovaly případy použití snížení sazby daně. Další změnu odstavce 6 a 7 přinesla dvanáctá novelizace, která upravila výši %, o která se snižuje sazba daně, a to v odstavci 6 z 60 % na 40 % a v odstavci 7 z 66 % na 48 %. Dále tato novelizace opět prodloužila platnost těchto odstavců až do 31. prosince 2007. Významné úpravy § 6 přinesla patnáctá a dosud poslední novelizace. Zrušila podmínku pro snížení sazby daně, tj. splnění limitů úrovně EURO 2 (odstavec 6) a úrovně EURO 3 (odstavec 7), a zavedla rozdělení snížení sazeb daně podle doby, která uplynula od první registrace vozidla, do tří kategorií. O 48% se snížila sazba daně po dobu 36 kalendářních měsíců od data první registrace vozidla, v následujících 36 kalendářních měsících se sazba daně snížila o 40 % a v dalších následujících 36 kalendářních měsících se sazba daně snížila o 25 %. Na tento nově znějící odstavec č. 6 navázal nový odstavec č. 7, který stanovil podmínky pro uznání nároku na snížení sazeb daně podle odstavce 6 u vozidel dovezených ze zahraničí. Tatáž novelizace změnila i ustanovení odstavce 8. U vozidel registrovaných poprvé v České republice do 31. prosince 1989 se sazba daně podle odstavců 1 a 2 zvýšila z 15 % na 25 %. Patnáctá novelizace rovněž rozšířila působnost tohoto odstavce i na vozidla poprvé registrovaná v zahraničí. Dále tato novelizace určila další dvě skupiny vozidel, u kterých se sazba daně sníží, a to o 100 % a o 48 %, za předpokladu, že budou splněny v zákoně vyjmenované podmínky.

Sazba daně (§ 7)

Tento paragraf stanoví daň na hraničních přechodech při vstupu nebo výstupu vozidel evidovaných v zahraničí. První novelizace provedla drobné úpravy § 7 v podobě nahrazení slova „(§ 8 odstavec 2)“ slovem „(§ 8 odstavec 3)“ v prvním a čtvrtém odstavci a doplnila odstavec 2 § 7 o jednu větu, která stanovila, že je-li délka pobytu kratší, než byla při vstupu vozidla evidovaného v zahraničí na území

České republiky předpokládaná, daň se nevrací. Devátá novelizace nahradila slovo „evidovaného“ na slovo „registrovaného“. Desátá novelizace tento paragraf zrušila.

Slevy na dani (§ 12)

Odstavec 1 upravuje podmínky přiznání slevy a výši slevy. První novelizace v tomto odstavci zkrátila vzdálenost vyjádřenou v km, kterou je třeba překonat po území České republiky železniční nebo vodní komunikací, aby se taková jízda pro účely slevy na dani započítala jako dvě jízdy, ze 400 km na 250 km a zrušila část tohoto odstavce o jízdě, která se započítávala jako tři jízdy. Odstavec 2 § 12, který blíže specifikuje kombinovanou dopravu, byl doplněn o ustanovení, že o kombinovanou dopravu se jedná, pokud jízda po pozemní komunikaci není delší než 100 km v jednom směru. První novelizace rovněž upravila formulaci odstavce 3. Kompletní úpravu § 12 provedla třetí novelizace, když např. zrušila část textu o započítávání jízd delších než 250 km jako dvě jízdy v odstavci 1. V odstavci 2 rozšířila definici kombinované dopravy o svoz a rozvoz nákladových jednotek kombinované dopravy (kontejnery ISO, výměnné nástavby ISO) do překladišť kombinované dopravy, železničních stanic nebo přístavů, kde je zásilka překládána na železnici nebo vodní komunikace a naopak. Pak tento odstavec rozdělila na dvě písmena a u obou písmen zachovala podmínku vzdálenosti ujeté po pozemní komunikaci [písmeno a)] nebo svozové a rozvozové vzdálenosti nákladových jednotek [písmeno b)] kratší než 100 km. Třetí novelizace rovněž posunula ustanovení o uplatnění slevy na dani z odstavce 3 do odstavce 4 a v odstavci 3 nově zakotvila ustanovení o prokázání nároku na slevu. Další kompletní úpravu § 12 provedla desátá novelizace. Kromě úplné změny formulace odstavce definujícího kombinovanou dopravu a úpravy formulace některých dalších odstavců provedla desátá novelizace významné změny v odstavci 3 (původní odstavec 1). Tato novelizace upravila působnost odstavce 3 pouze na vozidla, která uskutečňují jízdy v kombinované dopravě po železnici a upravila slevu na dani u vozidel, která uskuteční více než 120 jízd ve zdaňovacím období, ze 100 % na 90 %. Sleva na dani ve výši 100 % byla v novém odstavci přiznána vozidlům používaným výlučně k přepravě v počátečním nebo konečném úseku kombinované dopravy. Dále tato novelizace do odstavce 3 vložila větu, která stanovuje, že je-li vzdálenost ujetá po železnici územím České republiky delší než 250 km, pak se tato jízda započítá pro účel slevy jako dvě jízdy. Podobná věta už jednou v zákoně byla, týkala se ovšem

jízdy po území České republiky nejen železnicí, ale i vodní komunikací. Poslední nepatrnou změnu zavedla jedenáctá novelizace, která rozšířila působnost odstavce 3 tím, že slova „po železnici“ zrušila.

2.2.3 Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí

Poplatník daně dědické (§ 2)

Paragraf 2 (poplatník) za celou dobu platnosti zákona č. 357/1992 Sb. nebyl ani jednou upraven.

Předmět daně dědické (§ 3)

V paragrafu 3 došlo díky první novelizaci k významným změnám, a to především v úpravě textu. Jednotlivé odstavce byly rozděleny podle předmětu daně do samostatných písmen. Tento paragraf se díky těmto změnám stal přehlednějším a lépe srozumitelným. Rovněž první novelizací došlo k upřesnění předmětu daně v odstavci 3, a to podle toho, zda zůstavitel měl, či neměl trvalý pobyt v tuzemsku, což původní zákon nerozlišoval. Nové znění tohoto odstavce stanovilo, že pokud měl zůstavitel, občan České republiky, trvalý pobyt v tuzemsku, pak se daň vybrala z celého jeho tuzemského i zahraničního movitého majetku, ale pokud neměl trvalý pobyt v tuzemsku, pak se daň vybrala pouze z jeho tuzemského movitého majetku.

Základ daně dědické (§ 4)

První novelizace rovněž upravila § 4 zákona – základ daně. Tato novelizace nejenom rozdělila jednotlivá ustanovení do samostatných odstavců či písmen, čímž se stal tento paragraf přehlednější, ale také tato ustanovení blíže specifikovala a také rozšířila. A tak základ daně dědické lze nově navíc snížit o cenu majetku osvobozeného od daně dědické a o odměnu a hotové výdaje notáře pověřeného soudem k úkonům v řízení o dědictví. Rovněž byl tento paragraf rozšířen o jeden odstavec, který se zabývá odpočtem některých položek z § 4 odstavce 1 ve výši odpovídající poměru majetku, který není od daně osvobozen, a majetku, který je od daně osvobozen. Druhá novelizace podrobněji vymezila v odstavci 2, které dluhy, náklady, odměny a jiné povinnosti stanovené v odstavci 1, a v jakém poměru se odečítají od základu daně. Desátá novelizace nám zjednodušila odstavec 3 § 4, a to tak, že stanovila jednotný způsob stanovení ceny pro majetek uvedený v odstavci 1, a to zvláštním předpisem. Dvacátá třetí novelizace změnila v odstavci 3 způsob

stanovení ceny majetku, a to tak, že cenou, původně stanovenou podle zvláštního předpisu platného ke dni smrti zůstavitele, bude nově cena majetku určená v dědickém řízení. Dále byl tento paragraf rozšířen o odstavec 4 zabývající se dodatečným projednáním dědictví a stanovením daně dědické (v dané situaci).

Poplatník daně darovací (§ 5)

Paragraf o poplatnících u daně darovací byl díky druhé novelizaci rozšířen o odstavec, týkající se poplatníků daně darovací v případech uvedených v § 6 odstavci 2 – nabytí movitého majetku, který je darován z ciziny do tuzemska a naopak, nebo který je darován v cizině a dovezen do tuzemska. V tom případě je poplatníkem daně fyzická osoba, která je občanem České republiky nebo cizincem s dlouhodobým pobytem nebo trvalým pobytem na území České republiky, anebo právnická osoba se sídlem na území České republiky. Třicátá první novelizace výrazně upravila § 5. Jednoduché původní znění ustanovení o tom, kdo je poplatníkem daně při darování do ciziny, nahradila textem: při bezúplatném poskytnutí majetku fyzickou osobou, která má trvalý pobyt v tuzemsku, nebo právnickou osobou, která má sídlo v tuzemsku, fyzické osobě, která nemá trvalý pobyt v tuzemsku, nebo právnické osobě, která nemá sídlo v tuzemsku, je poplatníkem daně darovací vždy dárce. Zároveň zrušila odstavec 2 tohoto paragrafu.

Předmět daně darovací (§ 6)

Paragraf 6 předmět daně darovací byl první novelizací upraven zejména vzhledově, dílčí ustanovení odstavců byla rozdělena do jednotlivých písmen, ale podstata zůstala stejná. Díky těmto drobným změnám se tento paragraf stal přehlednější. Druhá novelizace doplnila odstavec 1 o větu, že je-li bezúplatně nabyta pouze část majetku, je předmětem daně jen ta část majetku, která byla nabyta bezúplatně. Dále tato novelizace rozšířila odstavec 3 § 6, který stanovuje, co není předmětem daně. A tak předmětem daně nejsou také dary, pokud podléhají dani z příjmů podle zvláštního předpisu, podpory, příspěvky a dotace ze státního rozpočtu, rozpočtů okresních úřadů nebo rozpočtů obcí a prostředky poskytnuté pojišťovnami na zábranná opatření a prevenci. Dále byl § 6 druhou novelizací doplněn o šestý odstavec, který stanovil, že ustanovení odstavců 2 a 5 platí, pokud mezinárodní smlouva nestanoví jinak. Šestnáctá novelizace rozšířila odstavec 3 písmeno d) o dotace, podpory a příspěvky ze státních fondů nebo jiných peněžních

fondů států, o dotace, podpory a příspěvky z veřejných rozpočtů a jiných peněžních fondů cizího státu. Toto ustanovení se netýká peněžních fondů spravovaných podnikatelskými subjekty. K opětovnému rozšíření odstavce 3, který se zabývá tím, co není předmětem daně, došlo díky dvacáté třetí novelizaci v souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie, a to o prostředky poskytované z rozpočtu Evropské unie nebo z Národního fondu. Touto novelizací byl rovněž upraven odstavec 4 § 6, díky čemuž došlo k bližšímu vymezení předmětu daně darovací v souvislosti se zrušením a vypořádáním podílového spoluvlastnictví a ke specifikaci pojmu „podíl spoluvlastníka“. Třicátá první novelizace rozšířila předmět daně o bezúplatně zřízené právo odpovídající věcnému břemeni nebo právo, jehož obsahem je opětující se plnění obdobné věcnému břemeni, a to v případě, že toto právo bylo zřízeno současně s bezúplatným převodem nemovitosti. Dále byl přidán nový odstavec stanovující, že předmětem daně je veškeré nabytí majetku, který byl bezúplatně poskytnut nebo bezúplatně nabyt v tuzemsku, bez ohledu na státní příslušnost, pobyt nebo sídlo dárce nebo nabyvatele. Tato novelizace rovněž stanovila v odstavci 3, že veškeré nabytí majetku, který byl bezúplatně poskytnut a bezúplatně nabyt mimo tuzemsko, je předmětem daně darovací, je-li nabyvatelem nebo dárce fyzická osoba, která je občanem České republiky a má trvalý pobyt v tuzemsku, nebo právnická osoba, která má sídlo v tuzemsku. Poslední zavedenou změnou bylo opět doplnění odstavce 3 (ustanovení o tom, co není předmětem daně), a to o bezúplatná nabytí majetků, která jsou předmětem daně dědické.

Základ daně darovací (§ 7)

Dalším paragrafem, který byl upraven první novelizací, je § 7, základ daně. Tato novelizace zpřehlednila § 7 tím, že ustanovení obsažená v jednotlivých odstavcích rozdělila do písmen nebo případně přesunula do jiného odstavce. Hlavně ale rozšířila odstavec 1 § 7 o další položky snižující základ daně, a to např. o cenu majetku osvobozeného od daně darovací nebo o úplatu v případě, kdy majetek je nabýván jen zčásti bezúplatně. Rovněž byl zde přidán odkaz na § 4 odstavec 1 o odečtení poměrné části dluhů připadající na majetek, který není od daně osvobozen, s tím, že ustanovení § 4 odstavce 1 zde platí obdobně. Odstavec 2, který definuje cenu podle odstavce 1, byl doplněn o stanovení přepočítacího kurzu u pohledávek, cenných papírů a hotovostí v cizích měnách. Doplněn byl rovněž odstavec o ceně movitého majetku nabytého darováním od téže osoby týž nabyvatelem během dvou let

o ustanovení, že pokud byla daň darovací již vyměřena z předchozího nabytí majetku, započítá se na daň vyměřenou při opakovaném nabytí majetku. Druhá novelizace nahradila obsah písmene c) v odstavci 1 § 7 obsahem odstavce 4 § 7, který se týkal odpočtu cla a daně placených při dovozu v případě, že se jedná o movité věci darované nebo dovezené z ciziny. Odkaz na § 4 odstavec 1 byl doplněn o odstavec 2 tohoto paragrafu. Třicátá první novelizace rozšířila odstavec 3 § 7 o cenu majetku, kterou je cena obvyklá, je-li předmětem daně bezúplatné nabytí majetkové hodnoty spojené s převodem členských práv a povinností v bytovém družstvu.

Poplatník daně z převodu nemovitostí (§ 8)

První novelizace změnila pouze vzhled § 8, dva odstavce sloučila do jednoho a poplatníky v odstavci 1 rozdělila do písmen. Druhá novelizace provedla jen drobnou změnu v podobě nahrazení označení z nabyvatele na oprávněného u věcného břemene nebo jiného plnění obdobného věcnému břemeni. První odstavec o poplatnících byl rozšířen třináctou novelizací o nabyvatele, který nabyl nemovitost ve veřejné dražbě, osmnáctou novelizací o nabyvatele, který nabyl nemovitost při exekuci, a dvacátou novelizací o nabyvatele, který nabyl nemovitost při zrušení právnické osoby bez likvidace nebo při rozdělení likvidačního zůstatku při zrušení právnické osoby s likvidací. Dvacátá třetí novelizace zjednodušila odstavec 2 (přechod vlastnictví k nemovitosti z nebo do bezpodílového spoluvlastnictví manželů) a třicátá první novelizace opět rozšířila odstavec 1, a to o nabyvatele, který nabyl nemovitost na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva.

Předmět daně z převodu nemovitostí (§ 9)

První novelizace, stejně jako u některých předchozích paragrafů, upravila § 9 zejména vzhledově. Sloučila dva první odstavce, které definovaly to, co je předmětem daně, do jednoho a dílčí ustanovení tohoto odstavce pak rozdělila do jednotlivých písmen. První novelizace sice doplnila předmět daně v odstavci 1 písmeno a) o nové případy, avšak druhá novelizace toto rozšíření zrušila. Dále druhá novelizace zavedla nový odstavec, který stanovuje, že nevzniká nárok na vrácení daně v případě, kdy dojde následně k odstoupení od smlouvy. Dvacátá třetí novelizace rozšířila specifikaci předmětu daně při zrušení nebo vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem a pro účely daně z převodu nemovitostí

definovala podíl spoluvlastníka, kterým je souhrn hodnot všech podílů na nemovitostech, které jsou předmětem vypořádání. Nový odstavec, který zavedla dvacátá devátá novelizace, se zabývá předmětem daně v situaci, kdy dochází k vyvlastnění nemovitosti a současně je poskytována náhrada v podobě nemovitosti místo peněz. V takovém případě se přechody vlastnického práva považují za jeden přechod a daň se vybere z přechodu nemovitosti z vlastnictví vyvlastňovaného. Třicátá první novelizace upravila § 9 tím, že zrušila písmeno b) odstavce 1, který se týkal předmětu daně u bezúplatného zřízení věcného břemene nebo jiného plnění obdobného věcnému břemeni při nabytí nemovitosti darováním. Dále byl rozšířen odstavec 2, kdy předmětem daně se stal převod vlastnictví k nemovitostem na základě smlouvy o zajišťovacím převodu, a díky třicáté třetí novelizaci se předmětem daně stal přechod vlastnictví k nemovitostem v souvislosti s postoupením pohledávky.

Základ daně z převodu nemovitosti (§ 10)

Základ daně u daně z převodu nemovitosti byl první novelizací rozšířen a blíže specifikován. Tato novelizace stanovila, že základem daně z převodu nemovitosti je cena platná v den nabytí nemovitosti. Dále rozšířila základ daně o cenu bezúplatně zřízeného věcného břemene a o část ceny zjištěné, připadající na zčásti úplatný převod. Rovněž druhá novelizace rozšířila základ daně z převodu nemovitosti, a to o cenu jiného plnění obdobného věcnému břemeni [písmeno b)], v případě vydržení o cenu zjištěnou podle zvláštního předpisu platnou v den sepsání osvědčení o vydržení ve formě notářského zápisu nebo právní moci rozhodnutí soudu o vydržení [písmeno c)] a dále o cenu zjištěnou podle zvláštního předpisu platnou v den nabytí nemovitosti na základě smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najaté věci [písmeno d)]. Druhá novelizace také blíže specifikovala písmeno a) odstavce 1 § 10, kdy zákonodárci stanovili, že základem daně bude cena zjištěná podle zvláštního předpisu v případě, že cena sjednaná dohodou bude nižší, je-li však cena sjednaná dohodou vyšší než cena zjištěná, pak je základem daně cena sjednaná. Třináctá novelizace zavedla další změnu, a to v podobě nového písmene, které se týká vydražení nemovitosti při výkonu rozhodnutí nebo ve veřejné dražbě. V takovém případě je základem daně cena dosažená vydražením a daň se nevyměří, je-li navrhovatelem dobrovolné dražby osoba osvobozená od daně z převodu nemovitostí. Rovněž čtrnáctá novelizace rozšířila základ daně, a to o cenu

sjednanou, jde-li o převod nemovitosti z vlastnictví obce. Osmnáctá novelizace zavedla jenom nepatrnou změnu v podobě rozšíření písmene e), a to o platnost i při exekuci. Dvacátá třetí novelizace dále rozšířila § 10. Základ daně doplnila v případě zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví soudem o náhradu určenou soudem nebo podíl na výtěžku z prodeje nemovitosti určený soudem [písmeno f)], v případě zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví dohodou o rozdíl cen uvedených v písmenu a) před zrušením a vypořádáním podílového spoluvlastnictví a po zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví [písmeno g)] a v případě vkladu nemovitosti do společnosti s ručením omezeným nebo do akciové společnosti o hodnotu určenou posudkem znalce podle obchodního zákoníku [písmeno h)]. Tato novelizace dále rozšířila písmeno d) o cenu nemovitosti dosažené vydražením v případě nabytí nemovitosti na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva a zkrátila písmeno e) o poznámku, že daň se nevyměří, je-li navrhovatelem dobrovolné dražby osoba osvobozená od daně z převodu nemovitosti. Mezi drobné změny, které zavedla dvacátá třetí novelizace, patří změna pořadí písmen b) a c) a změna slova „obec“ na slovo „územní samosprávný celek“ v písmenu f). Dvacátá devátá novelizace doplnila § 10 o druhý odstavec, který stanovuje, že nelze-li cenu nebo hodnotu nemovitosti stanovit způsobem uvedeným v odstavci 1, pak základem daně z převodu nemovitostí je cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu, a také rozšířila odstavec 1 o písmeno j) stanovující, že základem daně v případě vyvlastnění je výše náhrady za vyvlastnění stanovená v rozhodnutí úřadu, který provádí vyvlastnění. Třicátá první novelizace zrušila v odstavci 1 písmeno c), které stanovovalo jako základ daně cenu bezúplatně zřízeného věcného břemeno nebo jiného plnění obdobného věcnému břemeni, a třicátá druhá novelizace naopak rozšířila odstavec 1 o další písmeno týkající se základu daně, a to v případě prodeje nemovitosti mimo dražbu v rámci insolvenčního řízení při zpeněžení majetkové podstaty v konkursu nebo při oddlužení, kdy základem daně je cena dosažená prodejem nemovitosti. Třicátá třetí novelizace rozšířila platnost ceny zjištěné v písmenu c) o cenu v souvislosti s postoupením pohledávky a platnost ceny sjednané v písmenu e) o cenu v případě převodu nemovitosti do vlastnictví územního samosprávného celku. Nakonec třicátá čtvrtá novelizace rozšířila první odstavec o písmeno k), kde stanovila základ daně v případě zvyšování základního kapitálu obchodní společnosti. Nebude-li hodnota nemovitosti určena posudkem znalce, je základem daně hodnota určená obecně uznávaným nezávislým

odborníkem nebo hodnota určená reálnou cenou vykázanou v účetní závěrce za předcházející účetní období před valnou hromadou rozhodující o vkladu, pokud byla ověřena auditorem bez výhrad, rozhodne-li tak statutární orgán podle obchodního zákoníku.

Rozdělení osob do skupin pro účely výpočtu daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí (§ 11)

První novelizace upravila formulaci odstavce 1 a druhá novelizace rozdělila na dvě části odstavec 3, který vyjmenovává osoby zahrnuté do II. skupiny osob. Tyto novelizace nepřinesly žádné podstatné změny.

Sazba daně dědické a darovací u osob zařazených do I. skupiny (§ 12)

Druhá novelizace upravila v § 12 daň při základu daně od 30.000.000 Kč do 40.000.000 Kč z 712.000 Kč a 4,0 % ze základu daně přesahujícího 30.000.000 Kč na 712.000 Kč a 3,5 % ze základu přesahujícího 30.000.000 Kč a poslední skupinu daňového základu rozdělila na dvě skupiny, a to skupinu od 40.000.000 Kč do 50.000.000 Kč s daní 1.062.000 Kč a 4,0 % ze základu přesahujícího 40.000.000 Kč a skupinu od 50.000.000 Kč výše s daní 1.462.000 Kč a 5,0 % ze základu přesahujícího 50.000.000 Kč. Tato novelizace rovněž doplnila § 12 o odstavec 2, který se zabýval výpočtem daně dědické a který stanovil, že částka vypočtena podle odstavce 1 se vynásobí koeficientem 0,5.

Sazba daně dědické a darovací u osob zařazených do II. skupiny (§ 13)

Druhá novelizace v § 13 rozdělila poslední skupinu daňového základu na dvě skupiny. U skupiny od 40.000.000 Kč do 50.000.000 Kč činí daň 2.865.000 Kč a 10,5 % ze základu přesahujícího 40.000.000 Kč, u skupiny od 50.000.000 Kč výše činí daň 3.915.000 Kč a 12,0 % ze základu přesahujícího 50.000.000 Kč. Rovněž v tomto paragrafu druhá novelizace doplnila odstavec 2, který se zabýval výpočtem daně dědické a který stanovil, že částka vypočtena podle odstavce 1 se vynásobí koeficientem 0,5.

Sazba daně dědické a darovací u osob zařazených do III. skupiny (§ 14)

Druhá novelizace v § 14 změnila daně u některých skupin základu daně, a to v důsledku změny sazby daně ze základu přesahujícího spodní hranici dané skupiny.

Sazba daně ze základu přesahujícího spodní hranici se změnila ve skupině od 10.000.000 Kč do 20.000.000 Kč z 22,0 % na 21,0 %, ve skupině od 20.000.000 Kč do 30.000.000 Kč z 28,0 % na 25,0 %, ve skupině od 30.000.000 Kč do 40.000.000 Kč z 35,0 % na 30,0 %. Dále tato novelizace rozdělila poslední skupinu základu daně na dvě skupiny, na skupinu od 40.000.000 Kč do 50.000.000 Kč s daní 8.960.000 Kč a 35,0 % ze základu přesahujícího 40.000.000 Kč a skupinu od 50.000.000 Kč a více s daní 12.460.000 Kč a 40,0 % ze základu přesahujícího 50.000.000 Kč. Také do tohoto paragrafu druhá novelizace přidala odstavec 2, který se zabýval výpočtem daně dědické a který stanovil, že částka vypočtena podle odstavce 1 se vynásobí koeficientem 0,5.

Sazba daně z převodu nemovitostí u osob zařazených do I. skupiny, II. skupiny a III. skupiny (§ 15)

Druhá novelizace zjednodušila § 15, a to tak, že zrušila rozdělení daňového základu do skupin a stanovila pouze jednu sazbu daně ve výši 5 % ze základu daně. Dvacátá třetí novelizace snížila sazbu daně na 3 %.

Osvobození od daně dědické, darovací a z převodu nemovitostí (§ 19, 20)

Paragraf o osvobození daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí byl mnohokrát upravován. Vyjmenovat všechny změny by stálo hodně času, úsilí a místa v této kapitole. Výsledek těchto změn se nachází v kapitole 3.3 této diplomové práce. Na tomto místě uvedu změny, které jsou z mého hlediska významnějšího charakteru.

Druhá novelizace v odstavci 1 § 19 zvýšila osvobození od daně dědické a daně darovací osob zařazených do I. skupiny na dvojnásobek, z 500.000 Kč na 1.000.000 Kč, z movitého majetku a vkladů na účtech. Další změnu tohoto odstavce provedla třetí novelizace, která doplnila osvobození od daně dědické a daně darovací o částky, které se podle zákona o penzijním pojištění se státním příspěvkem stávají předmětem dědictví. Rovněž devátá novelizace doplnila odstavec 1 § 19, a to o osvobození jiného majetkového prospěchu nabytého na základě smlouvy o výpůjčce uzavřené mezi vlastníkem pozemku a bytovým družstvem nebo vlastníkem jednotky při úpravě práva k pozemku podle zvláštního předpisu. Toto ustanovení zrušila pro daň dědickou dvacátá čtvrtá novelizace. Jedenáctá novelizace osvobodila od daně dědické osoby zařazené do I. skupiny.

Další významnější změnu provedla třicátá první novelizace, která osvobodila od daně dědické osoby zařazené do II. skupiny a zároveň osvobodila osoby zařazené do I. a II. skupiny od daně darovací. Osvobození od daně darovací bylo rozšířeno dvacátou novelizací o osvobození příležitostných bezúplatných nabytí movitého majetku a jiného majetkového prospěchu, jehož hodnota nepřesahuje 3.000 Kč.

Pátá novelizace doplnila osvobození od daně darovací uvedené v § 20 o osvobození bezúplatných nabytí majetku fyzickými osobami s bydlištěm na území České republiky provozujícími školská a zdravotnická zařízení, zařízení na ochranu opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat, pokud jsou tato nabytí určena na financování těchto zařízení. Rovněž osmá novelizace doplnila osvobození od daně darovací uvedené v § 20 o osvobození nabytí peněžních prostředků poskytnutých fyzické osobě, která je prokazatelně použije na zvýšení nebo změnu kvalifikace, studium, léčení, úhradu sociálních služeb nebo na zakoupení pomůcky pro zdravotně postižené.

3. Majetkové daně v současnosti

3.1 Daň z nemovitostí

Předmět daně z pozemků (§ 2)

Všechny pozemky na území České republiky vedené v katastru nemovitostí jsou předmětem daně z pozemků.

Mezi pozemky, které jsou předmětem daně, nepatří lesní pozemky, na nichž se nacházejí lesy ochranné a lesy zvláštního určení, vodní plochy s výjimkou rybníků sloužících k intenzivnímu a průmyslovému chovu ryb, pozemky určené pro obranu státu a pozemky zastavěné stavbami v rozsahu půdorysu stavby, a to i v případě, že stavby nejsou předmětem daně ze staveb.

Poplatníci daně z pozemků (§ 3)

Poplatníkem daně z pozemků je vlastník pozemku. V případě, že vlastníkem je Česká republika, pak poplatníkem je organizační složka státu nebo státní organizace zřízené podle zvláštních právních předpisů a právnická osoba, která má právo trvalého užívání, nebo které se právo trvalého užívání změnilo na výpůjčku podle zvláštního právního předpisu. U pronajatých pozemků je poplatníkem nájemce, jde-li o pozemky evidované v katastru nemovitostí zjednodušeným způsobem, o pozemky spravované Pozemkovým fondem České republiky nebo Správou státních hmotných rezerv nebo o pozemky převedené na základě rozhodnutí o privatizaci na Ministerstvo financí. V případě, že vlastník pozemku není znám, nebo u pozemků, jejichž hranice v terénu reálně vznikly po předání pozemků jako náhradních za původní pozemky sloučené, je poplatníkem daně uživatel.

Má-li více poplatníků povinnost platit daň z pozemku, pak ji musí platit společně a nerozdílně, není-li stanoveno jinak.

Osvobození od daně z pozemků (§ 4)

Od daně z pozemků jsou osvobozeny pozemky ve vlastnictví státu, obce a kraje, hřbitovy, pozemky spravované Pozemkovým fondem České republiky a pozemky užívané diplomatickými zástupci pověřenými v České republice, konzuly z povolání a jinými osobami, které podle mezinárodního práva požívají diplomatických a konzulárních výsad a imunity, a to za předpokladu, že nejsou

občany České republiky a že je zaručena vzájemnost. Dále jsou osvobozeny pozemky tvořící jeden funkční celek se stavbou sloužící školám a školským zařízením, muzeím a galeriím, knihovnám, státním archivům, zdravotnickým zařízením, zařízením sociální péče, nadacím, sloužící výlučně k účelu zlepšení stavu životního prostředí a sloužící církvím a náboženským společnostem státem uznaných. Rovněž jsou osvobozeny pozemky tvořící jeden funkční celek se stavbou ve vlastnictví sdružení občanů a obecně prospěšných společností, pozemky remízků, hájků, větrolamů, mezí na orné půdě, pozemky pásma hygienické ochrany vod I. stupně, pozemky veřejně přístupných parků, prostor a sportovišť, pozemky ve vlastnictví veřejných vysokých škol a veřejných výzkumných institucí, pozemky určené pro veřejnou dopravu a další pozemky uvedené v § 4.

Základ daně z pozemků (§ 5)

Základem daně z pozemků u orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů je skutečná výměra pozemku v m^2 vynásobená průměrnou cenou půdy stanovenou na 1 m^2 ve vyhlášce, u pozemků hospodářských lesů a rybníků s intenzivním a průmyslovým chovem ryb je základem daně cena pozemku zjištěná podle platných cenových předpisů k 1. lednu zdaňovacího období nebo součin skutečné výměry pozemku v m^2 a částky 3,80 Kč. U ostatních pozemků je základem daně skutečná výměra pozemku v m^2 zjištěná k 1. lednu zdaňovacího období.

Sazby daně z pozemků (§ 6)

Sazba daně z pozemků pro orné půdy, chmelnice, vinice, zahrady a ovocné sady je 0,75 % ze základu daně, kterým je skutečná výměra pozemku v m^2 vynásobená průměrnou cenou půdy stanovenou na 1 m^2 ve vyhlášce. U pozemků trvalých travních porostů, hospodářských lesů, rybníků s intenzivním a průmyslovým chovem ryb je sazba daně 0,25 % ze základu daně. Další sazbou daně z pozemků jsou 2 Kč za 1 m^2 základu daně, a to u stavebních pozemků. U zastavěné plochy a nádvoří a u ostatních ploch, které jsou předmětem daně, je sazba daně 0,20 Kč za 1 m^2 základu daně, kterým je skutečná výměra pozemku v m^2 zjištěná k 1. lednu zdaňovacího období. U stavebních pozemků se sazba daně ještě násobí koeficientem uvedeným v Tab. 3.1.1.

Tab. 3.1.1: Koeficienty u stavebních pozemků

1,0	v obcích do 1.000 obyvatel
1,4	v obcích nad 1.000 obyvatel do 6.000 obyvatel
1,6	v obcích nad 6.000 obyvatel do 10.000 obyvatel
2,0	v obcích nad 10.000 obyvatel do 25.000 obyvatel
2,5	v obcích nad 25.000 obyvatel do 50.000 obyvatel
3,5	v obcích nad 50.000 obyvatel a ve Františkových Lázních, Luhačovicích, Mariánských Lázních a Poděbradech
4,5	v Praze

Zdroj: zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí

Obec může pro jednotlivé části obce obecně závaznou vyhláškou koeficient zvýšit o jednu kategorii nebo snížit o jednu až tři kategorie a koeficient 4,5 může zvýšit na koeficient 5,0.

Předmět daně ze staveb (§ 7)

Předmětem daně ze staveb na území České republiky jsou stavby, pro které byl vydán kolaudační souhlas nebo stavby užívané před vydáním kolaudačního souhlasu, stavby způsobilé k užívání na základě oznámení stavebnímu úřadu nebo stavby podléhající oznámení stavebnímu úřadu a užívané. Dále jsou předmětem daně stavby, pro které bylo vydáno kolaudační rozhodnutí, byty včetně podílu na společných částech stavby a nebytové prostory včetně podílu na společných částech stavby, které jsou evidovány v katastru nemovitostí.

Předmětem daně ze staveb nejsou stavby, v nichž jsou byty nebo samostatné nebytové prostory, které jsou předmětem daně ze staveb, stavby přehrad, stavby, jimiž se upravuje vodní tok, stavby vodovodních řádů a vodárenských objektů včetně úpraven vody, kanalizačních stok a kanalizačních objektů včetně čistíren odpadních vod, stavby určené k předchozímu čištění vod před jejich vypouštěním do kanalizací, stavby na ochranu před povodněmi, stavby k zavlažování a odvodňování pozemků a stavby rozvodů energií. Mezi stavby, které jsou předmětem daně, nepatří rovněž stavby sloužící veřejné dopravě, čímž se rozumí stavby dálnic, silnic, místních komunikací, veřejných účelových komunikací, letecké stavby, stavby drah a na dráze, stavby vodních cest a přístavů, pokud užívání stavby k veřejné dopravě vyplývá z rozhodnutí příslušného stavebního úřadu nebo z dříve vydaných rozhodnutí o užívání stavby.

Poplatníci daně ze staveb (§ 8)

Poplatníkem daně ze staveb je vlastník stavby, bytu nebo samostatného nebytového prostoru. Je-li vlastníkem Česká republika, pak poplatníkem je organizační složka státu nebo státní organizace zřízena podle zvláštních právních předpisů, právnická osoba, které se právo trvalého užívání změnilo na výpůjčku podle zvláštního právního předpisu, Pozemkový fond České republiky nebo Správa státních hmotných rezerv, pokud jsou stavby, byty nebo samostatné nebytové prostory jimi spravované. Rovněž jsou poplatníkem nájemci staveb nebo samostatných nebytových prostor, které jsou pronajaté a spravované Pozemkovým fondem České republiky, Správou státních hmotných rezerv nebo jsou převedené na Ministerstvo financí na základě rozhodnutí o privatizaci.

Osvobození od daně ze staveb (§ 9)

Osvobozené od daně ze staveb jsou stavby ve vlastnictví státu (výjimky: podnikání a pronájem), stavby ve vlastnictví té obce, na jejímž katastrálním území se nacházejí, stavby, byty a samostatné nebytové prostory spravované Pozemkovým fondem České republiky (výjimky: podnikání a pronájem), stavby ve vlastnictví církví a náboženských společností státem uznaných (výjimky: podnikání a pronájem), stavby ve vlastnictví sdružení občanů a obecně prospěšných společností (výjimky: podnikání a pronájem). Dále jsou osvobozeny stavby sloužící školám a školským zařízením, muzeím a galeriím, státním archivům, knihovnám, zdravotnickým zařízením, zařízením sociální péče, nadacím, občanským sdružením zdravotně postižených občanů, stavby sloužící k zajištění hromadné osobní přepravy, stavby sloužící výlučně k účelům zlepšení stavu životního prostředí a stavby ve vlastnictví veřejných výzkumných institucí a veřejných vysokých škol (výjimky: podnikání a pronájem). Rovněž jsou osvobozeny stavby ve vlastnictví jiného státu užívané diplomatickými zástupci pověřenými v České republice, konzuly z povolání a jinými osobami, které požívají diplomatických a konzulárních výsad a imunity, pokud je zaručena vzájemnost. Osvobozeny jsou také stavby kulturních památek na dobu osmi let, stavby ve vlastnictví kraje, které se nacházejí v jeho územním obvodu, budovy, s nimiž je příslušná hospodařit Česká konsolidační agentura a další. Týká se to rovněž bytů a samostatných nebytových prostor.

Podléhá-li osvobození pouze část stavby, zjistí se nárok na osvobození v poměru, v jakém je podlahová plocha nadzemní části stavby podléhající osvobození k celkové podlahové ploše nadzemní části stavby.

Základ daně ze staveb (§ 10)

Základem daně u staveb je výměra půdorysu nadzemní části stavby v m² podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období. U bytů a samostatných nebytových prostor je základem daně „upravená podlahová plocha“, kterou získáme vynásobením výměry podlahové plochy bytu nebo samostatného nebytového prostoru v m² podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období koeficientem 1,20.

Sazby daně ze staveb (§ 11)

Sazby daně pro jednotlivé stavby jsou uvedené v následující Tab. 3.1.2.

Tab. 3.1.2: Sazby daně ze staveb

Druh stavby	Sazba daně
obytné domy a ostatní stavby tvořící příslušenství k obytným domům přesahující 16 m ² zastavěné plochy	2 Kč/1 m ² zastavěné plochy
stavby pro individuální rekreaci a rodinné domy využívané pro individuální rekreaci	6 Kč/1 m ² zastavěné plochy
stavby plnící doplňkovou funkci ke stavbám pro individuální rekreaci s výjimkou garáží	2 Kč/1 m ² zastavěné plochy
garáže vystavěné odděleně od obytných domů a samostatné nebytové prostory užívané jako garáž	8 Kč/1 m ² zastavěné plochy nebo upravené podlahové plochy
stavby a samostatné nebytové prostory užívané pro podnikatelskou činnost:	
- sloužící pro zemědělskou prvovýrobu, pro lesní a vodní hospodářství	2 Kč/1 m ² zastavěné plochy nebo upravené podlahové plochy
- sloužící pro průmysl, stavebnictví, dopravu, energetiku a ostatní zemědělskou výrobu	10 Kč/1 m ² zastavěné plochy nebo upravené podlahové plochy
- sloužící pro ostatní podnikatelskou činnost	10 Kč/1 m ² zastavěné plochy nebo upravené podlahové plochy
ostatní stavby	6 Kč/1 m ² zastavěné plochy
byty a ostatní samostatné nebytové prostory	2 Kč/1 m ² upravené podlahové plochy

Zdroj: zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí

Všechny tyto sazby daně za 1 m² zastavěné plochy, kromě sazby daně u bytů a ostatních samostatných nebytových prostor, se zvyšují o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží, jestliže zastavěná plocha nadzemního podlaží přesahuje dvě

třetiny zastavěné plochy, a u staveb pro podnikatelskou činnost se zvyšuje o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží.

V případě, že stavby nebo samostatné nebytové prostory užívané pro podnikatelskou činnost slouží více účelům, pak se použije základní sazba daně odpovídající podnikatelské činnosti, již slouží převažující část podlahové plochy nadzemní části stavby nebo upravené podlahové plochy nebytového prostoru, a při stejném poměru podlahových ploch připadajících na jednotlivé činnosti se použije vyšší příslušná sazba. Pokud je v obytných domech, stavebách pro individuální rekreaci, garážích, ostatních stavebách, bytech nebo ostatních samostatných nebytových prostorách provozována podnikatelská činnost na převažující části podlahové plochy nadzemní části stavby nebo upravené podlahové plochy, použije se sazba daně pro stavby a samostatné nebytové prostory užívané pro podnikatelskou činnost.

U obytných domů, bytů a ostatních samostatných nebytových prostor se základní sazba daně, případně už zvýšená, ještě násobí koeficientem uvedeným v Tab. 3.1.3.

Tab. 3.1.3: Koeficienty u obytných domů, ostatních staveb tvořících příslušenství k obytným domům, bytů a ostatních samostatných nebytových prostorů

1,0	v obcích do 1.000 obyvatel
1,4	v obcích nad 1.000 obyvatel do 6.000 obyvatel
1,6	v obcích nad 6.000 obyvatel do 10.000 obyvatel
2,0	v obcích nad 10.000 obyvatel do 25.000 obyvatel
2,5	v obcích nad 25.000 obyvatel do 50.000 obyvatel
3,5	v obcích nad 50.000 obyvatel a ve Františkových Lázních, Luhačovicích, Mariánských Lázních a Poděbradech
4,5	v Praze

Zdroj: zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí

Obec může pro jednotlivé části obce obecně závaznou vyhláškou koeficient zvýšit o jednu kategorii nebo snížit o jednu až tři kategorie a koeficient 4,5 zvýšit na koeficient 5,0. Dále se základní sazba daně, případně už zvýšená, u staveb pro individuální rekreaci, garáží a staveb nebo samostatných nebytových prostorů užívaných pro podnikatelskou činnost vynásobí koeficientem 1,5, který může obec stanovit obecně závaznou vyhláškou. Nachází-li se stavby a rodinné domy užívané pro individuální rekreaci v národních parcích a v zónách I. chráněných krajinných oblastí vyhlášených podle zvláštního právního předpisu, tak se případně již

zvýšená sazba daně vynásobí koeficientem 2,0, nebo se koeficient 1,5 vynásobí koeficientem 2,0.

Zjištěná daň se zvyšuje o 2 Kč za každý 1 m² podlahové plochy nebytového prostoru sloužícího v obytném domě k podnikatelské činnosti s výjimkou zemědělské prvovýroby nebo případů, kdy jsou pro tento nebytový prostor důvody pro osvobození dle zákona.

Místní koeficient pro daň z pozemků a daň ze staveb (§ 12)

Obec může pro všechny nemovitosti na území celé obce (výjimky: orná půda, chmelnice, vinice, zahrada, ovocný sad a trvalé travní porosty) stanovit jeden místní koeficient ve výši 2, 3, 4 nebo 5, a tímto koeficientem se vynásobí daňová povinnost poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, staveb, samostatných nebytových prostorů a za byty, popřípadě jejich soubory.

3.2 Daň silniční

Předmět daně (§ 2)

Předmětem daně silniční jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla používaná k podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti anebo používaná k činnostem, z nichž plynou příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů, jsou-li tato vozidla registrovaná a provozovaná v České republice. Dále jsou předmětem daně vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny registrovaná v České republice a určena výlučně k přepravě nákladů, a to bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání nebo ne.

Předmětem této daně nejsou zemědělské a lesnické traktory a jejich přípojná vozidla, speciální pásové automobily, vozidla, kterým byla přidělena zvláštní registrační značka, a ostatní zvláštní vozidla podle zvláštních předpisů.

Osvobození (§ 3)

Od daně jsou osvobozena vozidla zdravotnické, důlní a horské záchranné služby, vozidla civilní obrany a obecní policie, vozidla zpravidla s méně než 4 koly a jejich přípojná vozidla, vozidla dobrovolných hasičů, vozidla poruchové služby plynárenských a energetických zařízení a vozidla zabezpečující vnitrostátní linkovou osobní přepravu v případě, že tato vozidla ujedou pro tento účel více než 80 % kilometrů z celkového počtu kilometrů ujetých ve zdaňovacím období. Dále jsou

osvobozena vozidla diplomatických misí a konsulárních úřadů, pokud je zaručená vzájemnost, vozidla speciální samosběrová a jednoúčelová a vozidla pro dopravu s největší povolenou hmotností méně než 12 tun, která jsou na elektrický pohon, hybridní pohon kombinující spalovací motor a elektromotor, LPG (zkapalněný ropný plyn), CNG (stlačený zemní plyn) anebo jsou vybavena motorem určeným ke spalování automobilového benzínu a ethanolu 85.

Poplatníci daně (§ 4)

Poplatníkem silniční daně je právnická nebo fyzická osoba, která je provozovatelem vozidla registrovaného v registru vozidel v České republice a je zapsána v technickém průkazu, dále je to uživatel vozidla, pokud osoba zapsaná v technickém průkazu jako provozovatel zemřela nebo byla zrušená. Rovněž je poplatníkem zaměstnavatel vyplácející cestovní náhrady svému zaměstnanci za použití osobního automobilu, osoba, která využívá vozidla určená jako mobilizační rezerva nebo pohotovostní zásoba, a stálá provozovna nebo jiná organizační složka osoby se sídlem nebo trvalým pobytem v zahraničí. Je-li více poplatníků u jednoho a téhož vozidla, pak tyto poplatníci platí daň společně a nerozdílně.

Základ daně (§ 5)

Základem silniční daně je zdvihový objem motoru v cm^3 u osobních automobilů s výjimkou osobních automobilů na elektrický pohon, součet největších povolených hmotností na nápravy v tunách a počet náprav u návěsů a u ostatních vozidel je základem daně nejvyšší povolená hmotnost v tunách a počet náprav.

Sazby daně (§ 6)

Sazby daně pro každé jednotlivé vozidlo jsou uvedené v Tab. 3.2.1 a Tab. 3.2.2.

Tab. 3.2.1: Sazby daně silniční

Zdvihový objem motoru (v cm^3)	Sazba daně
do 800 cm^3	1.200 Kč
nad 800 cm^3 do 1.250 cm^3	1.800 Kč
nad 1.250 cm^3 do 1.500 cm^3	2.400 Kč
nad 1.500 cm^3 do 2.000 cm^3	3.000 Kč
nad 2.000 cm^3 do 3.000 cm^3	3.600 Kč
nad 3.000 cm^3	4.200 Kč

Zdroj: zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Tab. 3.2.2: Sazby daně silniční

Počet náprav o hmotnosti	Sazba daně	Počet náprav o hmotnosti	Sazba daně
1 náprava:		3 nápravy:	
do 1 tuny	1.800 Kč	do 1 tuny	1.800 Kč
nad 1 t do 2 t	2.700 Kč	nad 1 t do 3,5 t	2.400 Kč
nad 2 t do 3,5 t	3.900 Kč	nad 3,5 t do 6 t	3.600 Kč
nad 3,5 t do 5 t	5.400 Kč	nad 6 t do 8,5 t	6.000 Kč
nad 5 t do 6,5 t	6.900 Kč	nad 8,5 t do 11 t	7.200 Kč
nad 6,5 t do 8 t	8.400 Kč	nad 11 t do 13 t	8.400 Kč
nad 8 t	9.600 Kč	nad 13 t do 15 t	10.500 Kč
2 nápravy:		nad 15 t do 17 t	13.200 Kč
do 1 tuny	1.800 Kč	nad 17 t do 19 t	15.900 Kč
nad 1 t do 2 t	2.400 Kč	nad 19 t do 21 t	17.400 Kč
nad 2 t do 3,5 t	3.600 Kč	nad 21 t do 23 t	21.300 Kč
nad 3,5 t do 5 t	4.800 Kč	nad 23 t do 26 t	27.300 Kč
nad 5 t do 6,5 t	6.000 Kč	nad 26 t do 31 t	36.600 Kč
nad 6,5 t do 8 t	7.200 Kč	nad 31 t do 36 t	43.500 Kč
nad 8 t do 9,5 t	8.400 Kč	nad 36	50.400 Kč
nad 9,5 t do 11 t	9.600 Kč	4 nápravy a více náprav:	
nad 11 t do 12 t	10.800 Kč	do 18 t	8.400 Kč
nad 12 t do 13 t	12.600 Kč	nad 18 t do 21 t	10.500 Kč
nad 13 t do 14 t	14.700 Kč	nad 21 t do 23 t	14.100 Kč
nad 14 t do 15 t	16.500 Kč	nad 23 t do 25 t	17.700 Kč
nad 15 t do 18 t	23.700 Kč	nad 25 t do 27 t	22.200 Kč
nad 18 t do 21 t	29.100 Kč	nad 27 t do 29 t	28.200 Kč
nad 21 t do 24 t	35.100 Kč	nad 29 t do 32 t	33.300 Kč
nad 24 t do 27 t	40.500 Kč	nad 32 t do 36 t	39.300 Kč
nad 27 t	46.200 Kč	nad 36 t	44.100 Kč

Zdroj: zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční

U zaměstnavatele, který je poplatníkem silniční daně, je sazbou daně 25 Kč za každý den použití osobního automobilu, je-li to pro něho výhodnější.

Všechny tyto sazby daně lze zvýšit nebo snížit. U vozidel určených pro činnosti výrobní povahy, pokud je poplatníkem osoba provozující zemědělskou výrobu, se sazba daně z Tab. 3.2.2 sníží o 25 %. Dále lze sazby daně snížit o 48 % po dobu 36 kalendářních měsíců od data jejich první registrace a o 40 % po dobu následujících dalších 36 kalendářních měsíců a o 25 % po dobu následujících dalších 36 kalendářních měsíců. Toto snížení nelze uplatnit u vozidel registrovaných od 1. ledna 1999, jejichž provozovatelem byla do té doby Armáda České republiky. Rovněž lze snížit sazby daně z Tab. 3.2.2 o 100 %, a to u nákladních vozidel včetně tahačů, nákladních přívěsů a nákladních návěsů s největší povolenou hmotností nad 3,5 t a méně než 12 t, pokud tato vozidla nejsou používána k podnikání a jsou-li

používána subjekty, které nejsou založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, fyzickými osobami nebo jsou-li používána jako výcviková vozidla podle zvláštního právního předpisu. Za stejných podmínek se sazba daně z přílohy č. 8 sníží o 48 % u nákladních vozidel včetně tahačů, nákladních přívěsů a nákladních návěsů s největší povolenou hmotností 12 a více tun. Naopak sazby daně se musí zvýšit o 25 % u vozidel registrovaných poprvé v České republice nebo v zahraničí do 31. prosince 1989.

Slevy na dani (§ 12)

Sleva na dani se uplatní u kombinované dopravy, čímž se rozumí přeprava zboží v jedné a téže přepravní jednotce (např. kontejner) nebo v nákladním automobilu, přívěsu, návěsu s tahačem i bez tahače, při které se využije též železniční nebo vnitrozemská vodní doprava, pokud úsek po železnici nebo vnitrozemské vodní cestě přesahuje vzdálenost 100 km vzdušnou čarou a pokud její počáteční nebo konečný úsek tvoří přeprava po pozemní komunikaci. Sleva na dani se uplatní ve výši 100 % u vozidla používaného výlučně k přepravě v počátečním nebo konečném úseku kombinované dopravy a u ostatních vozidel se uplatní sleva dle Tab. 3.2.3.

Tab. 3.2.3: Slevy na dani při kombinované dopravě u daně silniční

Počet jízd	Výše slevy
více než 120 jízd	90 % daně
od 91 do 120 jízd	75 % daně
od 61 do 90 jízd	50 % daně
od 31 do 60 jízd	25 % daně

Zdroj: zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Je-li vzdálenost ujetá na území České republiky delší než 250 km, započítává se taková jízda jako dvě jízdy.

3.3 Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí

Poplatník daně dědické (§ 2)

Poplatníkem daně dědické je dědic, který nabytí dědictví ze závěti nebo ze zákona podle pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu, jímž bylo řízení o dědictví skončeno.

Předmět daně dědické (§ 3)

Předmětem daně dědické je nabytí věcí nemovitých a movitých, bytů, nebytových prostorů, cenných papírů, peněžních prostředků, pohledávek a jiných majetkových hodnot děděním. Z nemovitostí, které se nacházejí na území České republiky, se daň vybere bez ohledu na státní občanství nebo bydliště zůstavitele. Z nemovitostí, které se nacházejí v cizině, se daň nevybírání. Jiné je to u movitého majetku. Byl-li zůstavitel v době své smrti občanem České republiky a měl trvalý pobyt v tuzemsku, tak se daň vybírá z celého jeho movitého majetku bez ohledu na to, zda se tento majetek nachází v tuzemsku nebo cizině. Jestliže zůstavitel nebyl občanem České republiky nebo byl občanem České republiky, a neměl trvalý pobyt v tuzemsku, tak se daň vybírá pouze z jeho movitého majetku, který se nachází v České republice.

Základ daně dědické (§ 4)

Základem daně je cena majetku nabytého děděním jednotlivým dědicem snižená o prokázané dluhy zůstavitele, které přešly zůstavitelovou smrtí na dědice, o přiměřené náklady spojené s pohřbem zůstavitele, o hodnotu osvobozeného majetku, o odměnu a výdaje notáře pověřeného soudem k úkonům v řízení o dědictví, o cenu jiných povinností uložených v dědickém řízení a o dědickou dávku prokazatelně zaplacenou jinému státu z nabytí majetku děděním, je-li daný majetek předmětem daně dědické jak v tuzemsku, tak v cizině.

Dluhy zůstavitele, pohřební náklady, odměna a výdaje notáře a hodnoty jiných povinností se odečtou ve výši odpovídající poměru zděděného majetku, který není osvobozen, k celkové hodnotě majetku nabytého jednotlivým dědicem.

Poplatník daně darovací (§ 5)

Poplatníkem daně je nabyvatel majetku. Při bezúplatném poskytnutí majetku fyzickou nebo právnickou osobou, která má trvalý pobyt nebo sídlo v tuzemsku, fyzické nebo právnické osobě, která nemá trvalý pobyt nebo sídlo v tuzemsku, je poplatníkem daně darovací vždy dárce. Není-li dárce poplatníkem, pak je ručitelem.

Předmět daně darovací (§ 6)

Předmětem daně darovací je bezúplatné nabytí nemovitosti, movitého majetku a jiného majetkového prospěchu. Daň se rovněž vybere z věcného břemene nebo

jiného práva obdobného věcnému břemenu, které bylo bezúplatně zřízeno současně s bezúplatným převodem nemovitosti. Jde-li o movitý majetek nebo jiný majetkový prospěch, který byl nabyt nebo poskytnut bezúplatně v tuzemsku, pak je tento majetek předmětem daně darovací, a to bez ohledu na státní příslušnost, pobyt a sídlo dárce nebo nabyvatele. Byl-li movitý majetek nebo jiný majetkový prospěch bezúplatně poskytnut nebo nabyt mimo tuzemsko, pak je předmětem daně nabytí tohoto majetku, je-li nabyvatelem nebo dárce fyzická osoba, která je občanem České republiky nebo má trvalý pobyt v tuzemsku, nebo právnická osoba, která má sídlo na území České republiky.

Předmětem daně darovací nejsou dotace, příspěvky a podpory ze státního rozpočtu, plnění nebo bezúplatné převody majetku na základě povinnosti stanovené právním předpisem, bezúplatné nabytí majetku, který je příjmem a je zdaňován daní z příjmu nebo dědickou daní. Dále předmětem daně nejsou důchody vyplacené na základě smlouvy o důchodu, prostředky poskytované z rozpočtu Evropské unie nebo z Národního fondu a prostředky poskytnuté pojišťovnami na zábranná opatření a prevenci.

Při darování nemovitosti, která se nachází v tuzemsku, se daň vybere bez ohledu na státní občanství nebo bydliště dárce a při darování nemovitosti, která se nachází v cizině, se daň nevybírá.

Základ daně darovací (§ 7)

Základem daně darovací je cena majetku, který je předmětem této daně, zjištěná podle zvláštního předpisu ke dni nabytí majetku snížená o cenu majetku osvobozeného od daně darovací, o prokázané dluhy a cenu jiných povinností, které se váží k předmětu daně, o clo a daně placené při dovozu v případě, že se jedná o movité věci darované nebo dovezené z ciziny. Je-li předmětem daně jiný majetkový prospěch, jehož obsahem je opětující se plnění na dobu neurčitou, na dobu života nebo na dobu delší než pět let, je touto cenou majetku pětinasobek ceny ročního plnění, a jde-li o bezúplatné nabytí majetkové hodnoty spojené s převodem členských práv a povinností v bytovém družstvu, je cenou majetku cena obvyklá. Dluhy připadající na majetek, který není od daně osvobozen, se odečtou ve výši odpovídající poměru darovaného majetku, který není osvobozen, k celkové hodnotě nabytého majetku.

Poplatník daně z převodu nemovitostí (§ 8)

Poplatníkem daně z převodu nemovitostí je převodce a nabyvatel je v tomto případě ručitelem. Jde-li o nabytí nemovitosti při výkonu rozhodnutí, exekuci, vydržení, vyvlastnění, o nabytí nemovitosti v insolventním řízení po rozhodnutí o úpadku nebo ve veřejné dražbě anebo se jedná o nabytí nemovitosti při zrušení právnické osoby bez likvidace nebo při rozdělení likvidačního zůstatku při zrušení právnické osoby s likvidací, je poplatníkem nabyvatel. V případě výměny nemovitostí je poplatníkem daně převodce i nabyvatel současně a jsou povinni platit daň společně a nerozdílně.

Jde-li o podílové spoluvlastníky, pak každý spoluvlastník je samostatným poplatníkem daně a platí daň podle velikosti svého podílu. Při přechodu nebo převodu vlastnictví k nemovitosti do společného jmění manželů nebo ze společného jmění manželů, je každý z manželů samostatným poplatníkem a jejich podíly jsou stejné.

Předmět daně z převodu nemovitostí (§ 9)

Předmětem této daně je úplatný převod nebo přechod vlastnictví k nemovitostem i v případě, že následně dojde k odstoupení od smlouvy. Při zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem je předmětem daně převod nebo přechod podílu či části podílu, o který se sníží hodnota podílu převodce na nemovitosti, který měl před vypořádáním. Dále je předmětem daně převod vlastnictví k nemovitostem na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva nebo přechod vlastnictví k nemovitostem v souvislosti s postoupením pohledávky. Jde-li o výměnu nemovitostí, pak se jejich vzájemné převody považují za jeden převod a daň se vybere z převodu té nemovitosti, z jejíhož převodu je daň vyšší. Rovněž přechází-li na základě rozhodnutí úřadu o vyvlastnění vlastnické právo k vyvlastňované nemovitosti a současně k nemovitosti poskytované místo náhrady v penězích, považují se tyto přechody za jeden přechod a daň se vybere z přechodu nemovitosti z vlastnictví vyvlastňovaného.

Při převodu nemovitosti, která se nachází na území České republiky, se vybere daň bez ohledu na státní občanství nebo bydliště převodce a při převodu nemovitosti, která se nachází v cizině, se daň nevybírání.

Základ daně z převodu nemovitostí (§ 10)

Základem daně z převodu nemovitostí při prodeji je cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu, a to i v případě, že cena sjednaná dohodou je nižší než cena zjištěná. V případě, že cena sjednaná je vyšší než cena zjištěná, pak je cena sjednaná základem daně z převodu nemovitosti. Cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu je rovněž základem daně v případě vydržení nemovitosti, nabytí nemovitosti na základě smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najaté věci, nabytí nemovitosti v souvislosti s postoupením pohledávky anebo na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva. V těchto případech jde o cenu zjištěnou podle zvláštního právního předpisu platnou v den nabytí nemovitosti nebo platnou v den sepsání osvědčení o vydržení anebo platnou v den nabytí právní moci rozhodnutí soudu o vydržení. V případě zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví soudem je základem daně náhrada určená soudem nebo podíl na výtěžku z prodeje nemovitosti určený soudem. Dojde-li k vydražení nemovitosti při výkonu rozhodnutí, při exekuci nebo ve veřejné dražbě, je základem daně cena dosažená vydražením. Základem daně při převodu nemovitosti z vlastnictví nebo do vlastnictví územního samosprávného celku je cena sjednaná. V případě vkladu nemovitosti do akciové společnosti nebo do společnosti s ručením omezeným je základem daně hodnota určená posudkem znalce. Jde-li o prodej nemovitosti mimo dražbu v rámci insolventního řízení, pak je základem daně cena dosažená prodejem nemovitosti. Dále je základem daně z převodu výše náhrady za vyvlastnění stanovená v rozhodnutí úřadu, který provádí vyvlastnění. V případě zvyšování základního kapitálu obchodní společnosti, nebude-li hodnota nemovitosti určena posudkem znalce, je základem pro výpočet daně z převodu nemovitosti hodnota určená obecně uznávaným nezávislým odborníkem nebo hodnota určená reálnou hodnotou vykázanou v účetní závěrce ověřené auditorem bez výhrad.

Rozdělení osob do skupin pro účely výpočtu daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí (§ 11)

Pro účely výpočtu daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí se osoby dělí do tří skupin, které vyjadřují vztah poplatníka k zůstaviteli, dárci nebo nabyvateli, přičemž vztahy založené osvojením a příbuzenské vztahy vzniklé narozením jsou si rovny.

Do I. skupiny jsou zařazení příbuzní v řadě přímé a manželé a do II. skupiny jsou zařazení příbuzní v řadě pobočné, a to sourozenci, synovci, neteře, strýcové a tety. Rovněž do II. skupiny patří manželé dětí, děti manžela, rodiče manžela, manželé rodičů a osoby, které s nabyvatelem, dárce nebo zůstavitelem žily nejméně po dobu jednoho roku před převodem nebo smrtí zůstavitele ve společné domácnosti a které z tohoto důvodu pečovaly o společnou domácnost nebo byly odkázány výživou na nabyvatele, dárce nebo zůstavitele. Do III. skupiny jsou zařazeny ostatní fyzické a právnické osoby.

Sazby daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí (§ 12, § 13, § 14, § 15)

Sazby daně dědické a daně darovací, pro jednotlivé skupiny, které vyjadřují vztah poplatníka k zůstaviteli nebo dárce, jsou uvedené v Tab. 3.3.1, Tab. 3.3.2 a v Tab. 3.3.3.

Tab. 3.3.1: Sazby daně dědické a daně darovací u osob zařazených do I. skupiny

Přes Kč	Do Kč	Sazby daně
	1.000.000	1,0 %
1.000.000	2.000.000	10.000 Kč a 1,3 % ze základu přesahujícího 1.000.000
2.000.000	5.000.000	23.000 Kč a 1,5 % ze základu přesahujícího 2.000.000
5.000.000	7.000.000	68.000 Kč a 1,7 % ze základu přesahujícího 5.000.000
7.000.000	10.000.000	102.000 Kč a 2,0 % ze základu přesahujícího 7.000.000
10.000.000	20.000.000	162.000 Kč a 2,5 % ze základu přesahujícího 10.000.000
20.000.000	30.000.000	412.000 Kč a 3,0 % ze základu přesahujícího 20.000.000
30.000.000	40.000.000	712.000 Kč a 3,5 % ze základu přesahujícího 30.000.000
40.000.000	50.000.000	1.062.000 Kč a 4,0 % ze základu přesahujícího 40.000.000
50.000.000	a více	1.462.000 Kč a 5,0 % ze základu přesahujícího 50.000.000

Zdroj: zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Tab. 3.3.2: Sazby daně dědické a daně darovací u osob zařazených do II. skupiny

Přes Kč	Do Kč	Sazby daně
	1.000.000	3,0 %
1.000.000	2.000.000	30.000 Kč a 3,5 % ze základu přesahujícího 1.000.000
2.000.000	5.000.000	65.000 Kč a 4,0 % ze základu přesahujícího 2.000.000
5.000.000	7.000.000	185.000 Kč a 5,0 % ze základu přesahujícího 5.000.000
7.000.000	10.000.000	285.000 Kč a 6,0 % ze základu přesahujícího 7.000.000
10.000.000	20.000.000	465.000 Kč a 7,0 % ze základu přesahujícího 10.000.000
20.000.000	30.000.000	1.165.000 Kč a 8,0 % ze základu přesahujícího 20.000.000
30.000.000	40.000.000	1.965.000 Kč a 9,0 % ze základu přesahujícího 30.000.000
40.000.000	50.000.000	2.865.000 Kč a 10,5 % ze základu přesahujícího 40.000.000
50.000.000	a více	3.915.000 Kč a 12,0 % ze základu přesahujícího 50.000.000

Zdroj: zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Tab. 3.3.3: Sazby daně dědické a daně darovací u osob zařazených do III. skupiny

Přes Kč	Do Kč	Sazby daně
	1.000.000	7,0 %
1.000.000	2.000.000	70.000 Kč a 9,0 % ze základu přesahujícího 1.000.000
2.000.000	5.000.000	160.000 Kč a 12,0 % ze základu přesahujícího 2.000.000
5.000.000	7.000.000	520.000 Kč a 15,0 % ze základu přesahujícího 5.000.000
7.000.000	10.000.000	820.000 Kč a 18,0 % ze základu přesahujícího 7.000.000
10.000.000	20.000.000	1.360.000 Kč a 21,0 % ze základu přesahujícího 10.000.000
20.000.000	30.000.000	3.460.000 Kč a 25,0 % ze základu přesahujícího 20.000.000
30.000.000	40.000.000	5.960.000 Kč a 30,0 % ze základu přesahujícího 30.000.000
40.000.000	50.000.000	8.960.000 Kč a 35,0 % ze základu přesahujícího 40.000.000
50.000.000	a více	12.460.000 Kč a 40,0 % ze základu přesahujícího 50.000.000

Zdroj: zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

A následně se daň dědická, stanovená dle Tab. 3.3.1 nebo Tab. 3.3.2 anebo Tab. 3.3.3, vynásobí koeficientem 0,5.

Sazba daně z převodu nemovitostí činí 3 % ze základu daně.

Osvobození od daně dědické, darovací a z převodu nemovitostí (§ 19, 20)

Od *daně dědické* je osvobozeno nabytí majetku děděním, pokud k němu dochází mezi osobami zařazenými v I. a II. skupině, a nabytí částky, která se podle zákona o penzijním připojištění se státním příspěvkem stává předmětem dědictví.

Od *daně darovací* je osvobozeno bezúplatné nabytí majetku, pokud k němu dochází mezi osobami zařazenými v I. a II. skupině, a příležitostné bezúplatné nabytí movitého majetku a jiného majetkového prospěchu, jehož hodnota nepřesahuje 3.000 Kč. Dále je osvobozeno nabytí jiného majetkového prospěchu na základě smlouvy o výpůjčce uzavřené mezi vlastníkem pozemku a bytovým družstvem nebo vlastníkem jednotky při úpravě práva k pozemku podle zvláštního předpisu. Rovněž je od daně darovací osvobozeno bezúplatné nabytí majetku na humanitární nebo charitativní účely, bezúplatné nabytí majetku fyzickou osobou s trvalým pobytem v tuzemsku nebo na území jiného evropského státu provozující dle zákona zdravotnické zařízení, zařízení na ochranu opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat, je-li takto nabytý majetek určen na zabezpečování činnosti těchto zařízení a další.

Od *daně dědické a daně darovací* je osvobozeno nabytí movitých věcí osobní potřeby u fyzických osob, pokud tyto věci nebyly 1 rok před nabytím součástí obchodního majetku zůstavitele nebo dárce, pokud cena tohoto majetku nepřevyšuje

u osob III. skupiny 20.000 Kč u každého jednotlivého poplatníka (daň se vybere pouze z části překračující tuto částku). Dále je osvobozeno nabytí vkladů na účtech u bank, peněžních prostředků a cenných papírů v tuzemsku, pokud úhrnná částka všech těchto hodnot nepřevyšuje u osob III. skupiny 20.000 Kč (daň se vybere pouze z části překračující tuto částku). Od daně dědické a daně darovací jsou dále osvobozena nabytí movitého majetku, pokud zůstavitel nebo dárce byl zástupcem cizího státu pověřeným v České republice nebo příslušníkem jeho rodiny žijícím s ním ve společné domácnosti, je-li zaručena vzájemnost. Rovněž je od těchto daní osvobozeno bezúplatné nabytí majetku Českou republikou, jakož i bezúplatné poskytnutí majetku Českou republikou, bezúplatné nabytí územními samosprávnými celky a jimi zřízenými příspěvkovými organizacemi, dobrovolnými svazky obcí, veřejnými výzkumnými institucemi, veřejnými vysokými školami, veřejnými neziskovými ústavními zdravotnickými zařízeními, Regionálními radami regionu soudržnosti a další. Dále je od daně dědické a daně darovací osvobozeno bezúplatné nabytí majetku právnickou osobou se sídlem v České republice nebo na území jiného evropského státu, založenou nebo zřízenou k zabezpečování činnosti v oblasti kultury, školství, výchovy a ochrany dětí a mládeže, vědy, vzdělávání, zdravotnictví, ekologie, ochrany opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat, sportu, je-li bezúplatné nabytí majetku určeno na zabezpečování uvedené činnosti. Od těchto daní je osvobozeno bezúplatné nabytí majetku státem registrovanou církví, náboženskou společností, obecně prospěšnou společností, nadací nebo nadačním fondem se sídlem v tuzemsku nebo na území jiného evropského státu, je-li bezúplatně nabytý majetek určen na její činnost vykonávanou v souladu se zákonem a další.

Od *daně z převodu nemovitostí* je osvobozen převod a přechod vlastnictví k nemovitostem při likvidaci státního podniku, akciové společnosti s plnou majetkovou účastí státu nebo Pozemkového fondu České republiky a společností s ručením omezeným s plnou majetkovou účastí státu, převod a přechod vlastnictví k nemovitostem akciové společnosti s plnou majetkovou účastí státu uskutečněné podle rozhodnutí valné hromady a schválené vládou České republiky nebo související s přímým prodejem v rámci rozhodnutí o privatizaci. Dále je osvobozen převod a přechod vlastnictví k nemovitostem v souvislosti s rozdělováním a slučováním obcí nebo se změnami jejich území podle zvláštních předpisů, převod vlastnictví k nemovitostem z vlastnictví obcí do vlastnictví dobrovolných svazků obcí

a převod nebo přechod vlastnictví k nemovitostem mezi zřizovateli veřejných výzkumných institucí a veřejnými výzkumnými institucemi a další. Rovněž je od daně z převodu nemovitostí osvobozen první úplatný převod nebo přechod vlastnictví ke stavbě, která je novou stavbou, na niž bylo vydáno pravomocné kolaudační rozhodnutí, nebo je dokončenou novou stavbou, převod nebo přechod vlastnictví k bytu v nové stavbě a k bytu, který vznikl nástavbou, přístavbou nebo stavební úpravou provedenou formou vestavby a byt nebyl dosud užíván, jestliže je převodem fyzická či právnická osoba a převod stavby je prováděn v souvislosti s jejich podnikatelskou činností, kterou je výstavba nebo prodej staveb a bytů nebo je převodcem obec a další.

4. Analýza a budoucí vývoj majetkových daní

V úvodu diplomové práce jsem napsala, že majetkové daně jsou téma, které mě velmi zajímá, protože daně jsou součástí běžného života každého člověka. Proto v této kapitole budu analyzovat přínos majetkových daní pro stát a na základě této analýzy se pokusím zdůvodnit, proč některou z majetkových daní zrušit, či zachovat, případně navrhu změny, které by zvýšily příjmy z těchto daní do státního rozpočtu.

Východiskem analýzy bude skutečný vývoj inkasa majetkových daní do státní pokladny. Samotnou analýzu pak provedu srovnáním konkrétní daně ve zněních zákona platných v různých obdobích. Hlavním kritériem pro výběr tohoto období je změna zákona (novelizace), která měla zásadní vliv na výši daně. Výše popsanou analýzu provedu např. srovnáním daně darovací vypočtené podle zákona platného před a po osvobození osob zařazených do I. a II. skupiny, srovnáním daně z nemovitostí vypočtené podle zákona platného v roce 2007 a podle zákona platného v roce 2010 a srovnáním daně z převodu nemovitostí vypočtené podle ustanovení platných v roce 1993 a podle ustanovení platných v roce 1994. V analýze jsem zohlednila nejen hledisko ekonomické, ale i hledisko morální a ekologické.

Začátkem 21. století nemají majetkové daně z hlediska příjmů do státního rozpočtu příliš velký význam. I přesto, že nejsou pro státní pokladnu příliš výnosné, jsou majetkové daně v daňové soustavě využívány, neboť výnos je dlouhodobě stabilní a daňový únik je velmi složitý. Tento jejich sice malý, ale zato stabilní význam přetrvává i v současné době. Snad i proto zákonodárci s těmito daněmi neustále počítají a pracují s nimi. Svědčí o tom mnoho novelizací, kterými jednotlivé daňové zákony, týkající se majetkových daní, upravují a doplňují. Tak např. daň z nemovitostí byla upravována 20krát, daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí byla upravována 34krát a daň silniční 15krát. V mnoha případech šlo zejména o změny textového charakteru, tj. o změnu názvů či pojmů, a pak také o změny vzhledové. Novelizace rozdělávaly odstavce do více odstavců anebo do jednotlivých písmen, měnily pořadí odstavců apod. Avšak podle toho, která politická strana byla zrovna u moci, měnila se i jednotlivá ustanovení těchto zákonů. Docházelo ke zvyšování nebo snižování sazeb daně, měnil se základ daně či předmět daně, měnili se poplatníci, zvyšovaly se či snižovaly koeficienty, vytvářely se nové koeficienty, některá ustanovení byla zrušena a pak opět vložena a také se měnil rozsah osvobození od daně. Po přečtení zákonů v jejich původním znění, zákonů ve znění platném k 1. lednu 2010

a jejich jednotlivých novelizací jsem nabyla dojmu, že změny prováděné jednotlivými novelizacemi, až na výjimky, zas tak mnoho nezměnily původní obsah.

Vyvstává otázka, zda úsilí, které zákonodárci vkládají do úprav těchto zákonů, je relevantní s výsledkem. Předpokládám totiž, že daně jsou stanoveny zejména proto, aby naplnily státní pokladnu. O tom, zda se zákonodárcům daří tento úkol plnit, vypovídá následující Tab. 4.1 o vývoji inkasa majetkových daní do státního rozpočtu od roku 1993.

Tab. 4.1: Přehled vývoje inkasa majetkových daní v České republice

Rok	Daň z nemovitostí	Daň silniční	Daň dědická	Daň darovací	Daň z převodu nemovitostí
(údaje jsou uvedeny v mil. Kč)					
1993	3.434	4.335	13	156	616
1994	3.658	4.147	55	389	1.645
1995	3.778	3.930	91	357	2.768
1996	3.991	4.321	97	296	3.464
1997	3.938	4.565	116	350	4.488
1998	4.138	4.373	146	427	5.677
1999	4.271	5.226	148	405	6.271
2000	4.469	5.587	122	413	5.439
2001	4.535	5.283	112	475	5.834
2002	4.576	5.512	86	601	7.171
2003	4.840	5.738	100	648	8.025
2004	4.948	5.509	100	818	9.461
2005	4.987	5.191	103	510	7.494
2006	5.017	5.428	124	604	7.788
2007	5.123	5.915	109	692	9.774
2008	5.195	6.002	115	345	9.950
2009	6.361	4.795	88	162	7.809

Zdroj: www.mfcr.cz

Názory na majetkové daně se liší. Různé názory mají různé politické strany, různé názory mají i občané. O majetkových daních se hovoří v parlamentu, o majetkové daně se zajímá i širší veřejnost. Vždy v nějakých časových intervalech se o těchto daních diskutuje a vznikají otázky, zda jsou potřebné, nutné, efektivní, motivující, morální apod. Zejména pak se o nich hovoří před volbami anebo např. v souvislosti s hospodářskou krizí, jak je tomu v současné době. A o co vlastně jde? Jde o to, zda majetkové daně zrušit, či je zachovat. Některé názory říkají zrušit, protože příjem z nich představuje jen malou část příjmů státního rozpočtu. Další názory říkají zachovat, protože přisun peněz do státní pokladny je sice malý, ale stálý.

V následujících odstavcích se pokusím analyzovat jednotlivé majetkové daně, zaujmout stanovisko ohledně jejich přínosu do státní pokladny a v případě potřeby navrhnout změny tak, aby přinesly užitek státu a v konečném důsledku i občanům.

4.1 Daň dědická a daň darovací

Z Tab. 4.1 je zřejmé, že daň dědická a daň darovací jsou z hlediska státního rozpočtu zcela nevýznamné. Po původním nárůstu daně dědické na objem zhruba 148.000.000 Kč začala tato daň od roku 1998 klesat. Tehdy došlo k osvobození příbuzných v řadě přímé a manžela. U daně darovací došlo k výraznému poklesu inkasa této daně v roce 2008, a to až o polovinu, následkem osvobození osob zařazených do I. a II. skupiny. Ve stejném roce došlo k osvobození od daně dědické osob zařazených do II. skupiny.

Výpočet daně dědické a daně darovací pro I. a II. skupinu nebyl jednoduchý. Způsobovala to skutečnost, že pro daňový základ byla odstupňovaná sazba daně a zároveň pro některé druhy movitého majetku platilo osvobození do určité výše hodnoty tohoto majetku. Jak vypadal výpočet např. daně darovací pro II. skupinu osob, můžeme vidět z následujícího příkladu.

Strýček daruje neteri movitý majetek osobní potřeby v hodnotě 50.000 Kč, nemovitost v hodnotě 2.380.000 Kč a vklad na účtu u banky v hodnotě 70.000 Kč. Celková hodnota darů je tedy 2.500.000 Kč. Příjemkyně darů je zařazená do II. skupiny.

Výpočet daně dle zákona o dani darovací platného do 31. prosince 2007:

a) movité věci osobní potřeby (50.000 Kč) – daň se nevybere (movité věci osobní potřeby u osob II. skupiny jsou osvobozeny, pokud cena tohoto majetku nepřevyšuje 60.000 Kč, a daň se vybere jen z té části ceny, která převyšuje uvedenou částku)

b) vklady na účtech (70.000 Kč) – daň se vybere z hodnoty 10.000 Kč (vklady na účtech u osob II. skupiny jsou osvobozeny, pokud cena tohoto majetku nepřevyšuje 60.000 Kč, a daň se vybere jen z té části ceny, která převyšuje uvedenou částku)

c) nemovitost (2.390.000 Kč) – daň se vybere z celé hodnoty
Hodnota ke zdanění je 2.390.000 Kč, a proto daň činí 80.600 Kč (65.000 + 4,0 % z částky 390.000)

Výpočet daně dle zákona o dani darovací platného od 1. ledna 2008: daň se nevybere, neboť pro osoby zařazené do II. skupiny bylo zavedeno osvobození.

V rámci osvobození od těchto daní je osvobození osob, zařazených do I. a II. skupiny, nejvýznamnější kategorií osvobození, která nejvíce ovlivňuje výši příjmů státního rozpočtu z těchto daní. To proto, že k dědění a darování dochází nejčastěji mezi příbuznými. Z tohoto důvodu se dá očekávat, že i v budoucnu příjmy z daně dědické a daně darovací významně neporostou.

Hodnotu jejich příjmů do státního rozpočtu snižují ještě náklady na jejich výběr, protože výběr daní není zadarmo. Mezi tyto náklady patří zejména mzdy pracovníků finančních úřadů, dále náklady související s daňovými tiskopisy, náklady související se správou majetkových daní, jako jsou např. výdaje na provoz pracovišť a výpočetní techniky, na vybavení kanceláří, výdaje na kancelářský materiál apod. Vzhledem k počtu novelizací, kterými tyto daně prošly, si dovoluji započítat do ztrát i čas, který těmto daním věnovali zákonodárci. A nemůžeme zapomenout ani na poplatníky, kteří studováním zákonů a jejich novelizací rovněž ztrácejí mnoho času a nezřídka i peníze vynaložené na daňové poradce. Ve výsledku mohou náklady na činnosti související s výběrem daně dědické a daně darovací převýšit hodnotu příjmů z těchto daní do státního rozpočtu.

V diskusích o tom, zda daň dědickou a daň darovací zrušit, či nezrušit, se nezřídka objevuje i názor, že výběr těchto daní je nemorální. K tomuto názoru se přikláním i já, neboť vlastně jde o zdanění již jednou zdaněných peněz (majetku pořízeného za zdaněné peníze).

Výše uvedené okolnosti, jak ekonomické, tak i morální, podporují mé přesvědčení, že daň dědickou a daň darovací je nanejvýš vhodné zrušit.

4.2 Daň z nemovitostí a daň z převodu nemovitostí

Na rozdíl od daně dědické a daně darovací další dvě majetkové daně, daň z nemovitostí a daň z převodu nemovitostí, mají mnohem větší význam pro státní rozpočet. Jak je patrné z Tab. 4.1, příjmy z těchto daní se počítají v miliardách, a i když tyto miliardy z hlediska veškerých příjmů státního rozpočtu, které se pohybují na úrovni bezmála bilionu Kč, představují relativně malý příjem, tak v porovnání se schodkem roku 2009, který činil bezmála 200 mld. Kč, začínají nabývat na významnosti.

4.2.1 Daň z nemovitostí

Z Tab. 4.1 je patrné, že daň z nemovitostí postupně roste. V roce 2009 už překročila hranici 6 mld. Kč. Tento růst byl způsoben zejména výstavbou nových staveb, a to jak rodinných domů, tak velkých obchodních center. Tento trend nejspíš nebude trvat věčně.

Růst daně můžeme také ovlivnit změnou sazeb daně, jak k tomu došlo zákonem č. 362/2009 Sb., který zdvojnásobil některé sazby daně z nemovitostí s účinností od 1. ledna 2010. Touto novelizací došlo ke zdvojnásobení sazby daně z pozemků pro zastavěné plochy a nádvoří, pro stavební pozemky a pro ostatní plochy, pokud jsou předmětem daně. Rovněž byly zdvojnásobeny sazby daně ze staveb, kromě sazby daně pro stavby a samostatné nebytové prostory používané pro ostatní podnikatelskou činnost. Tato ustanovení jsou pevně zákonem stanovena a nelze je měnit.

Zákon o dani z nemovitostí však dává i určité možnosti volby pro obce. Dává jim tak do rukou větší pravomoc při rozhodování o výši vybrané daně. Tuto možnost mají obce v rámci koeficientů. Obec může navýšit daň z nemovitostí, a to třemi způsoby. Zaprvé obec může obecně závaznou vyhláškou koeficient, který je pro ni stanoven v ustanovení § 6 odstavci 4 písmeně a) [§ 11 odstavec 3 písmeno a)], zvýšit o jednu kategorii. Zadruhé obec může obecně závaznou vyhláškou zavést koeficient 1,5, který je stanoven v § 11 odstavec 3 písmeno b), pro stavby uvedené v § 11 odstavci 1 písmenech b) až d) a pro samostatné nebytové prostory uvedené v § 11 odstavci 1 písmenech c) až d). A třetím způsobem je ustanovení o místním koeficientu, které zavedl zákon č. 261/2007 Sb. s účinností od 1. ledna 2008. Toto ustanovení umožňuje obcím obecně závaznou vyhláškou stanovit pro všechny nemovitosti na území celé obce jeden místní koeficient ve výši 2, 3, 4 nebo 5. Díky tomuto koeficientu obec může získat až pětinasobek daně z nemovitostí, neboť tímto koeficientem se vynásobí daňová povinnost poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, staveb, samostatných nebytových prostorů a za byty, s výjimkou pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů.

Příklady výpočtu daně z nemovitostí z roku 2007 – před zavedením místního koeficientu a zvýšení sazby daně a z roku 2010 – po zavedení místního koeficientu a zvýšení sazby daně pro poplatníka, který vlastní stavební pozemek o rozloze 100 m² a garáž o rozloze 20 m² je uvedený v Tab. 4.2.1.1.

Tab. 4.2.1.1: Výpočet daně z nemovitostí

	rok 2007	rok 2010
Základ daně podle § 5 odst. 3 zákona	100 m ²	100 m ²
Sazba daně podle § 6 odst. 2 písm. b) zákona	1,00 Kč/m ²	2,00 Kč/m ²
Koeficient podle § 6 odst. 4 zákona	3,5	3,5
Výsledná sazba daně	3,5	7
Daň z pozemků	350 Kč	700 Kč
Místní koeficient		2
Daň z pozemků po úpravě místním koeficientem	350 Kč	1.400 Kč
Základ daně podle § 10 odst. 1 zákona	20 m ²	20 m ²
Sazba daně podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona	4,00 Kč/m ²	8,00 Kč/m ²
Koeficient podle § 11 odst. 3 písm. b) zákona	1,5	1,5
Výsledná sazba daně	6	12
Daň ze staveb	120 Kč	240 Kč
Místní koeficient		2
Daň ze staveb po úpravě místním koeficientem	120 Kč	480 Kč
Daň z nemovitostí	470 Kč	1.880 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Celková daňová povinnost u daně z nemovitostí v roce 2010 činí 1.880 Kč, což je přibližně čtyřnásobek daně z roku 2007, která činí 470 Kč. Tento nárůst byl způsoben zavedením místního koeficientu a zvýšením sazeb daně na dvojnásobek.

Tyto možnosti by však stát neměl příliš zneužívat, neboť placení daně z nemovitostí z určitého hlediska vidím jako nemorální. Jde o to, že v mnoha případech jsou nemovitosti pořízeny z peněz již dříve zdaněných daní z příjmů. Na druhou stranu můžeme daň z nemovitostí chápat jako cenu za určité veřejné služby spojené s tímto majetkem. Jde o jakousi cenu za využívání infrastruktury, za veřejné osvětlení, za údržbu komunikací, za ochranu majetku apod. Z hlediska financování veřejných potřeb na místní úrovni jsou daně z nemovitostí často jedním z jeho nejdůležitějších zdrojů. Významným hlediskem je také skutečnost, že tato daň je každoročním pravidelným příjmem. Proto bych daň z nemovitostí zachovala a zachovala bych ji ve znění platném k dnešnímu dni.

4.2.2 Daň z převodu nemovitostí

Daň z převodu nemovitostí zaznamenala největší nárůst v letech 1993 až 1998, jak je patrné z Tab. 4.1. Od roku 1999 do současnosti se inkaso této daně střídavě zvyšovalo a snižovalo, avšak celkový trend vývoje inkasa naznačuje mírný růst.

Prvotní nárůst v roce 1994 byl způsoben změnou sazby daně, kdy došlo ke stanovení jednotné sazby daně pro veškeré převody ve výši 5 %.

Tento nárůst můžeme zdokumentovat na následujícím příkladu výpočtu daně v roce 1993 a v roce 1994. V Tab. 4.2.2.1 provedeme srovnání pro všechny tři skupiny osob. Předmětem daně bude prodej nemovitosti za 500.000 Kč. Dle znaleckého posudku je hodnota nemovitosti 1.500.000 Kč.

Tab. 4.2.2.1: Výpočet daně z převodu nemovitostí

	rok 1993	rok 1994
I. skupina		
Základ daně	1.500.000 Kč	1.500.000 Kč
Sazba daně	10.000 Kč a 1,3 % z 500.000 Kč	5 %
Daň z převodu nemovitostí	16.500 Kč	75.000 Kč
II. skupina		
Základ daně	1.500.000 Kč	1.500.000 Kč
Sazba daně	30.000 Kč a 3,5 % z 500.000 Kč	5 %
Daň z převodu nemovitostí	47.500 Kč	75.000 Kč
III. skupina		
Základ daně	1.500.000 Kč	1.500.000 Kč
Sazba daně	40.000 Kč a 5 % z 500.000 Kč	5 %
Daň z převodu nemovitostí	65.000 Kč	75.000 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Z Tab. 4.2.2.1 je patrné, že pokud vezmeme v úvahu nemovitosti v hodnotě přibližně do 4.000.000 Kč, což určitě odpovídá nejčastějším transakcím, vždy došlo k významnému nárůstu daně z převodu nemovitostí.

Z přehledu vývoje daně z nemovitostí popsaného v kapitole 2.2.1 je patrné, že pozdější novelizace už nepřinesly žádné významné změny, které by odůvodňovaly růst daně. Naopak, snížení sazby daně z převodu nemovitostí v roce 2004 z 5 % na 3 %, mělo přinést její snížení. To se však nestalo, a proto se dá předpokládat, že tento růst byl způsoben nárůstem cen nemovitostí.

Inkaso daně z převodu nemovitostí ovšem také výrazně ovlivňuje množství prováděných transakcí. Zde si však netroufnu předvídat, kterým směrem se bude počet transakcí ubírat, zda bude transakcí ubývat, nebo přibývat. A jak už jsem napsala dříve, i malé příjmy jsou dobré příjmy. Proto se přikláním k názoru, že daň z převodu nemovitostí by měla být zachována.

Současné znění zákona o dani z převodu nemovitostí však neodpovídá zcela mým představám. Jedná se mi o ustanovení paragrafu týkajícího se poplatníka, ve

kterém dle mého názoru existuje rozdílný přístup k jednotlivým poplatníkům daně. Jako nespravedlnost vidím skutečnost, že touto daní je zatížena pouze jedna strana transakce, a to převodce. Nemám na mysli případy jako např. nabytí nemovitosti při výkonu rozhodnutí nebo exekuci, vyvlastnění, vydržení, v insolvenčním řízení po rozhodnutí o úpadku nebo ve veřejné dražbě anebo o nabytí nemovitosti na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva a další, kdy plátcem daně je nabyvatel.

Jde o dva případy převodu nemovitostí. Jeden případ se týká úplatného převodu nemovitostí a druhý se týká bezúplatného převodu dvou nemovitostí, tj. vzájemné výměny nemovitostí. Převodci při úplatném převodu nemovitostí platí daň z hodnoty celé nemovitosti, ale převodci při výměně nemovitostí platí daň pouze z poloviny hodnoty nemovitostí. Dochází k tomu, protože zákon považuje vzájemný převod nemovitostí za jeden převod, ač ve skutečnosti jde o dva převody, a převodce a nabyvatel platí daň společně a nerozdílně, tzn. že každý z nich zaplatí polovinu daně z tohoto jednoho převodu. Tento způsob placení daně považuji za spravedlivý, protože každý z účastníků transakce získává určitou hodnotu, v tomto případě nemovitost. V případě prodeje nemovitosti je situace obdobná. Jak převodce, tak nabyvatel získávají nějakou hodnotu, i když v případě převodce to jsou peníze a v případě nabyvatele to je nemovitost.

Proto navrhuji, aby i při prodeji nemovitosti převodce zaplatil jednu polovinu daně a druhou polovinu daně zaplatil nabyvatel. Takto navržené společné placení daně z nemovitostí považuji za správné a spravedlivé.

4.3 Daň silniční

U daně silniční v porovnání s daní z nemovitosti a s daní z převodu nemovitostí došlo k nejmenšímu nárůstu objemu daně (viz. Tab. 4.1). Vezmeme-li v úvahu nárůst počtu vozidel na silnicích, je tento nárůst zcela neodpovídající. Na opravy a udržování silnic a dálnic pro zajištění bezpečného a pohodlného provozu je potřeba značné množství peněz. Tyto peníze by měla poskytnou především daň silniční. Avšak finanční prostředky, které stát získává z výběru této daně, jsou vzhledem ke stavu vozovek nedostačující. Slyšíme o tom denně v médiích, čteme o tom v novinách. Přitom se domnívám, že silniční daň má mnohem větší potenciál z hlediska příjmů do státní pokladny.

Toto finanční hledisko je samozřejmě hodně důležité, avšak neméně důležité je i hledisko ekologické. Jde o to, že prostřednictvím daně silniční můžeme ovlivnit, jaká

auta jezdí po našich silnicích, zda stará a neekologická, znečišťující naše životní prostředí, anebo auta vybavená moderními prostředky pro zachycení škodlivých emisí. Výše uvedené skutečnosti mě vedou k názoru, že je třeba výnos z této daně zvýšit.

Existují různé cesty, kterými lze tuto daň zvýšit. Jednu z nich vidím v rozšíření předmětu daně. Daň silniční se vztahuje pouze na vozidla, která jsou používána pro podnikatelskou činnost, a dále na vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny, která jsou registrovaná v České republice a jsou určena výlučně k přepravě nákladů. Po našich silnicích však jezdí spousta dalších aut, a to soukromá vozidla. I tato vozidla opotřebovávají silnice a dálnice a ničí je, a proto bych předmět daně rozšířila i o soukromá vozidla.

Dále bych upravila některá ustanovení § 6, zejména sazby daně. Pro osobní vozidla bych zachovala rozdělení do skupin podle zdvihového objemu motoru, ale zvýšila bych sazby daně ve skupinách progresivně, a to o 1.400 Kč v první skupině, o 2.000 Kč v druhé skupině, o 2.700 Kč ve třetí skupině, o 3.500 Kč ve čtvrté skupině, o 4.400 Kč v páté skupině, o 5.400 Kč v šesté skupině. Sazby pro soukromá vozidla by se dále násobila koeficientem 0,5. Výsledné sazby znázorňuje Tab. 4.3.1. U nákladních vozidel bych sazbu daně zachovala v současné výši.

Tab. 4.3.1: Nové sazby daně silniční

Zdvihový objem motoru (v cm³)	Sazba daně pro podnikatelská vozidla	Sazba daně pro soukromá vozidla
do 800 cm ³	2.600 Kč	1.300 Kč
nad 800 cm ³ do 1.250 cm ³	3.800 Kč	1.900 Kč
nad 1.250 cm ³ do 1.500 cm ³	5.100 Kč	2.550 Kč
nad 1.500 cm ³ do 2.000 cm ³	6.500 Kč	3.250 Kč
nad 2.000 cm ³ do 3.000 cm ³	8.000 Kč	4.000 Kč
nad 3.000 cm ³	9.600 Kč	4.800 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Pro zlepšení životního prostředí bych zavedla změny ustanovení v odstavcích 6 a 8 paragrafu 6. Ustanovení odstavce 6 snižuje základní sazbu daně o 48 % po dobu následujících 36 kalendářních měsíců od data jejich první registrace a o 40 % po dobu následujících dalších 36 kalendářních měsíců a o 25 % po dobu následujících 36 kalendářních měsíců. Ustanovení odstavce 8 zvyšuje u vozidel registrovaných poprvé v České republice nebo v zahraničí do 31. prosince 1989 základní sazbu

daně o 25 %. Toto snížení příp. zvýšení základní sazby daně bych upravila následovně. V odstavci 6 bych snížila dobu následující od data první registrace vozidla z 36 kalendářních měsíců na 24 kalendářních měsíců. Stejně tak bych v tomto odstavci snížila i ostatní doby z 36 kalendářních měsíců na 24 kalendářních měsíců. V důsledku této změny by se celková doba, po kterou se snižuje sazba daně, zkrátila z 9 let na 6 let. Ustanovení odstavce 8 bych ponechala a doplnila o další zvýšení sazby daně, a to o 15 % pro vozidla registrovaná poprvé v České republice nebo v zahraničí do 31. prosince 1999.

Příklad výpočtu daně silniční před navrhovanou změnou a po navrhované změně pro osobní vozidlo Škoda Octavia používané pro podnikatelskou činnost, o objemu válců 1.800 cm^3 , poprvé registrované v roce 2005, je uveden v Tab. 4.3.2.

Tab. 4.3.2: Výpočet daně silniční

	Dle aktuálního znění zákona	Po navrhovaných změnách
Základ daně	1.800 cm^3	1.800 cm^3
Sazba daně	3.000 Kč	6.500 Kč
Úprava základní sazby daně	Snížení o 40 %	Snížení o 25 %
Daň silniční	1.800 Kč	4.875 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Rozšíření předmětu daně a zvýšení počtu poplatníků by pravděpodobně přineslo i zvýšení nákladů na výběr daně silniční. Řešení, jak růst těchto nákladů omezit, bych viděla v možnosti použití stejného systému daňových přiznání jako u daně z nemovitostí. Daňová přiznání by se podávala při koupi auta a při jeho likvidaci. V době mezi tím by se daňová přiznání nepodávala a daň by byla automaticky vyměřena podle údajů uvedených v prvotních daňových přiznáních.

5. Závěr

Českou daňovou soustavu tvoří rozsáhlé dokumenty, ve kterých je uvedená spousta ustanovení o jednotlivých daních. Ze všech daní, které tvoří daňovou soustavu, jsem si pro tuto diplomovou práci vybrala téma majetkových daní. Pro připomenutí vyjmenuji majetkové daně: daň z nemovitostí, daň silniční, daň dědické, daň darovací a daň z převodu nemovitostí. Za cíl jsem si stanovila prozkoumat vývoj těchto daní, zjistit, zda jejich aktuální stav odpovídá reálným potřebám dnešní doby, a případně navrhnout změny.

Pro analýzu jsem zvolila hledisko zejména ekonomické a zaměřila jsem se na zhodnocení, jakou měrou která z těchto majetkových daní přispívá do státního rozpočtu nebo do rozpočtů obcí. Jako nejsprávnější přístup se jevil ten, kdy jsem vycházela z konkrétních hodnot inkas jednotlivých daní v průběhu posledních zhruba dvaceti let a následně jsem srovnala vývoj tohoto inkasa se změnami prováděnými v jednotlivých daňových zákonech jednotlivými novelizacemi. Avšak vzhledem k tomu, že majetkové daně ovlivňuje velké množství různých faktorů, nedá se vždy přesně určit, která novelizace a jak významně ovlivnila vývoj inkasa daně. Obecně lze říci, že ke změnám ustanovení jednotlivých zákonů, které příjmy do státního rozpočtu nejvíce ovlivňují, patří samozřejmě změny předmětu daně a sazby daně, změny poplatníka, jakožto i změny v osvobození od daně.

Právě proto jsem se během analýzy zaměřila na tato ustanovení. Nezabývala jsem se však vývojem daně z minulosti, ale zaměřila jsem se na současný stav a na vývoj do budoucna. Snažila jsem se vzít úvahu současnou ekonomickou situaci, daňové zatížení poplatníků, otázku spravedlnosti a morálnosti placení daní, ale také např. hledisko ekologické.

Analýza prokázala, že majetkové daně vyžadují změny, které by optimalizovaly daňovou soustavu tak, aby na jedné straně státní rozpočet byl větší měrou naplněn o příjmy z těchto daní, a na druhé straně, aby poplatníci příliš vysoké daňové zatížení nepociťovali.

Proto jsem navrhla několik změn, které by tuto optimalizaci daňové soustavy podpořily. Jedná se o návrh na zrušení daně dědické a daně darovací, návrh na zachování daně ve znění platném v roce 2010, návrh na společné placení převodce a nabyvatele u daně z převodu nemovitostí a několik návrhů změn u daně silniční. U daně silniční jsem navrhla rozšíření předmětu daně o soukromé automobily,

změnila jsem sazby daně a upravila některá ustanovení o snížení nebo zvýšení sazby daně.

Tyto návrhy vzešly z informací v tisku, diskusních pořadů v médiích, rozhovorů se známými, ale hlavně z mých osobních přesvědčení a názorů. Vzhledem k tomu, že do problematiky daní teprve pronikám, nejsou tyto návrhy jistě dokonalé. Mohu však říct, že za návrhem na zrušení daně dědické a daně darovací si stoprocentně stojím. O návrzích u daně z převodu nemovitostí a daně silniční jsem ochotna ještě diskutovat.

Shrneme-li navržené změny do jednoho pojmu, můžeme hovořit o daňové reformě majetkových daní, čímž byl naplněn hlavní cíl této diplomové práce.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Odborné knihy:

KUBÁTOVÁ, K. *Daňová teorie a politika*. Praha: EUROLEX BOHEMIA, s.r.o., 2000. 232 s. ISBN 80-902752-2-2.

PEKOVÁ, J. *Majetkové daně v daňové soustavě ČR*. 1. vyd. Praha: Codex Bohemia, s.r.o., 1997. 158 s. ISBN 80-85963-41-8.

ŠIROKÝ, J. *Daňové teorie s praktickou aplikací*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 301 s. ISBN 978-80-7400-005-8.

VANČUROVÁ, A.; LÁCHOVÁ, L. *Daňový systém ČR 2008 aneb učebnice daňového práva*. 9. vyd. Praha: VOX, a.s., 2008. 319 s. ISBN 978-80-86324-72-2.

Internetové odkazy:

<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/>

<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/silnicnidan/zakon.aspx>

<http://www.esipa.cz/sbirka/>

<http://www.mvcr.cz/clanek/sbirka-zakonu-stejnopisy-sbirky-zakonu.aspx>

SEZNAM ZKRATEK A SYMBOLŮ

ČR	Česká republika
Kč	koruna česká
např.	například
tzv.	takzvaný(á)
tj.	to je
apod.	a podobně
odst.	odstavec
písm.	písmeno
č.	číslo
km	kilometr
kg	kilogram
t	tuna
m²	metr čtvereční
cm³	centimetr kubický
kW	kiloWatt
§	paragraf
%	procento
Sb.	sbírky
EHK OSN	Evropská hospodářská komise Organizace spojených národů

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 28. dubna 2010

.....
Bc. Renata Jasioková

Adresa trvalého pobytu studenta:

Okrajová 1414/41

736 01 Havířov - Podlesí

SEZNAM TABULEK

Tab. 2.2.2.1: Změna sazby daně ze základu daně podle § 5 písm. a)

Tab. 2.2.2.2: Změna sazby daně ze základu daně podle § 5 písm. b) a c) pro 1 nápravu

Tab. 2.2.2.3: Změna sazby daně ze základu daně podle § 5 písm. b) a c) pro 2 nápravy

Tab. 2.2.2.4: Změna sazby daně ze základu daně podle § 5 písm. b) a c) pro 3 nápravy

Tab. 2.2.2.5: Změna sazby daně ze základu daně podle § 5 písm. b) a c) pro 4 a více náprav

Tab. 3.1.1: Koeficienty u stavebních pozemků

Tab. 3.1.2: Sazby daně ze staveb

Tab. 3.1.3: Koeficienty u obytných domů, ostatních staveb tvořících příslušenství k obytným domům, bytů a ostatních samostatných nebytových prostorů

Tab. 3.2.1: Sazby daně silniční

Tab. 3.2.2: Sazby daně silniční

Tab. 3.2.3: Slevy na dani při kombinované dopravě u daně silniční

Tab. 3.3.1: Sazby daně dědické a daně darovací u osob zařazených do I. skupiny

Tab. 3.3.2: Sazby daně dědické a daně darovací u osob zařazených do II. skupiny

Tab. 3.3.3: Sazby daně dědické a daně darovací u osob zařazených do III. skupiny

Tab. 4.1: Přehled vývoje inkasa majetkových daní v České republice

Tab. 4.2.1.1: Výpočet daně z nemovitostí

Tab. 4.2.2.1: Výpočet daně z převodu nemovitostí

Tab. 4.3.1: Nové sazby daně silniční

Tab. 4.3.2: Výpočet daně silniční

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Seznam novelizací zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí

Příloha č. 2: Seznam novelizací zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Příloha č. 3: Seznam novelizací zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

PŘÍLOHY

Příloha č. 1: Seznam novelizací zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí

Pořadí novelizace	Novelizace	Účinnost od
1.	315/1993 Sb.	1.1.1994
2.	242/1994 Sb.	1.1.1995
3.	248/1995 Sb.	1.1.1996
4.	65/2000 Sb.	1.1.2001
5.	492/2000 Sb.	1.1.2001
6.	239/2001 Sb.	1.9.2001
7.	483/2001 Sb.	1.1.2002
8.	576/2002 Sb.	1.1.2003
9.	237/2004 Sb.	1.1.2005
10.	669/2004 Sb.	1.1.2005
11.	217/2005 Sb.	3.6.2005
12.	342/2005 Sb.	13.9.2005
13.	179/2005 Sb.	1.1.2006
14.	545/2005 Sb.	1.1.2007
15.	112/2006 Sb.	1.1.2007
16.	186/2006 Sb.	1.1.2007
17.	261/2007 Sb.	1.1.2008
18.	296/2007 Sb.	1.1.2008
19.	1/2009 Sb.	1.1.2009
20.	362/2009 Sb.	1.1.2010

Příloha č. 2: Seznam novelizací zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Pořadí novelizace	Novelizace	Účinnost od
1.	302/1993 Sb.	1.1.1994
2.	243/1994 Sb.	1.1.1995
3.	143/1996 Sb.	30.5.1996
4.	61/1998 Sb.	30.3.1998
5.	303/2000 Sb.	7.9.2000
6.	241/2000 Sb.	1.1.2001
7.	492/2000 Sb.	1.1.2001
8.	493/2001 Sb.	1.1.2002
9.	207/2002 Sb.	1.1.2003
10.	102/2004 Sb.	5.3.2004
11.	635/2004 Sb.	16.1.2005
12.	545/2005 Sb.	1.1.2006
13.	270/2007 Sb.	31.10.2007
14.	296/2007 Sb.	1.1.2008
15.	246/2008 Sb.	4.7.2008

Příloha č. 3: Seznam novelizací zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Pořadí novelizace	Novelizace	Účinnost od
1.	18/1993 Sb.	1.1.1993
2.	322/1993 Sb.	1.1.1994
3.	42/1994 Sb.	21.3.1994
4.	72/1994 Sb.	1.5.1994
5.	85/1994 Sb.	1.6.1994
6.	113/1994 Sb.	8.6.1994
7.	248/1995 Sb.	1.1.1996
8.	96/1996 Sb.	26.4.1996
9.	203/1997 Sb.	28.8.1997
10.	227/1997 Sb.	1.1.1998
11.	169/1998 Sb.	15.8.1998
12.	95/1999 Sb.	25.5.1999
13.	27/2000 Sb.	1.5.2000
14.	103/2000 Sb.	1.7.2000
15.	364/2000 Sb.	1.12.2000
16.	132/2000 Sb.	1.1.2001
17.	340/2000 Sb.	1.1.2001
18.	120/2001 Sb.	1.5.2001
19.	117/2001 Sb.	1.6.2001
20.	148/2002 Sb.	17.4.2002
21.	198/2002 Sb.	1.9.2003
22.	320/2002 Sb.	1.1.2003
23.	420/2003 Sb.	1.1.2004
24.	669/2004 Sb.	1.1.2005
25.	342/2005 Sb.	13.9.2005
26.	179/2005 Sb.	1.1.2006
27.	245/2006 Sb.	31.5.2006
28.	230/2006 Sb.	1.6.2006
29.	186/2006 Sb.	1.1.2007
30.	270/2007 Sb.	31.10.2007
31.	261/2007 Sb.	1.1.2008
32.	296/2007 Sb.	1.1.2008
33.	476/2008 Sb.	1.1.2009
34.	215/2009 Sb.	20.7.2009